

I V A A D A M C O V Á

K O Š I C E

PŘEPIS BESEDY KONANÉ 17. ČERVNA 2018

Iva Adamcová – Košice 17.6.2018

Já jsem počítala minulý týden kolikrát jsem tady byla, zjistila jsem, že už jsem tu po šesté. A to už je tedy krásné číslo. Mám tady spoustu přátel. Nejenom mi z této oblasti píše mnoho lidí, ale také už jsme se setkali, nejenom u nás na statku, ale i někde jinde, lidé se hlásí. Je mi tu hrozně dobře, takže já doufám, že tu nejsem naposledy, a že se zase za rok, za dva, za tři uvidíme znova.

A teď se budeme věnovat vašim otázkám. Já jsem si přivezla hodně otázek. Vy víte, jak to teď chodí, protože teď se věnujeme takzvaným besedám. Nestíhám, máme hodně práce, takže vaše otázky, které mi posíláte a čekáte na své odpovědi já dostávám v listech. Když dnes nestihnu odpovědět na všechny otázky, tak příští týden se bude natáčet ještě Kladno, tak tam to snad všechno domluvím, ale pevně věřím, že toho dnes stihneme dost, protože bych měla mluvit čistého času přes tři hodiny. Tak se do toho pustíme.

Omlouvám se dopředu za slovenštinu. Znáte mě. Nedávno mi někdo vyprávěl, jsou slovenští manželé, že její muž mě sice málokdy poslouchá, ale když, tak se obrovsky chechtá, když čtu slovenštinu. Doufám, že mu dnes zase udělám radost!

Milá Ivanka, asi pred dvoma mesiacmi sa mi stala príhoda, ktorej úplne nerozumiem. Mala som náročné obdobie plné stresu v práci aj v rodine, viedlo to k akejsi dramatickej reakcii, keď som jeden večer doma po príchode z práce akoby zosypala a úplne naplno plakala. Uľavilo sa mi, ale to, čo nasledovalo potom, sa mi ešte nikdy nestalo. V noci som nemohla spať, telo bolo akoby totálne uvoľnené, a zároveň som cítila ako keby pretlak energie. Bola som pokojná, čo sa týka prežívania, mozog ako keby vypol, nemala som žiadne myšlienky, moje telo sa začalo vlniť, aby sa vybila prebytočná energia. Potom mi telo začalo zrazu cvičiť s pravou nohou v oblasti bedrového kĺbu, kde mám problém s chrbticou - hernia disku v krížovej oblasti. Keď to skončilo prešlo mi to na cvičenie s pravým ramenom, ktoré som mala zablokované od krčnej chrbtice a trpela mi asi dva roky celá pravá ruka kvôli tomu. Ja som bola celý čas pokojná vo vnútri, iba som to len pozorovala, čo robí moje telo úplne samé bez môjho pričinenia. Keď som zavrela oči, bola úplne tmavá tma, bez akýchkoľvek mihanie, ktoré bežne vidím, keď zavriem oči. Keď to celé skončilo stále som nemohla spať, tak som len pokojne ležala v posteli. Z času na čas sa po celú noc opakovali vlnivé pohyby celého tela, keď som si ľahla na ľavý alebo pravý bok, akoby sa mi začala rozlievať energia od žalúdka hneď pod hrudným košom. Ešte zvláštnejšia vec bola, keď som ležala na chrbte, úplne v pokoji a klúde, a pozerala som vo tme hore na strop, a tam vidím ako keby také svietiace záclony natiiahnuté po celom strope, pritom ja som mala svetlo v izbe úplne zhasnuté, žalúzie na oknách boli úplne zatiahnuté, takže z ulice neprenikalo do izby žiadne svetlo. Trvalo to celé nejaký čas, možno pár minút, a potom v jednej

sekunde ako keby všetko naraz zhaslo. Na druhý deň ma bolela hlava a v noci som opäť nemohla spať. Zase som iba v pokoji ležala v posteli, došlo na mňa nejake napätie, telo sa mi zavlnilo ako noc predtým. Zrazu som vstala, išla na záchod, sadla si, a tam som začala strašným spôsobom veľmi hlasno plakať. Telo sa mi úplne celé uvoľnilo, najprv som dostala neskutočnú hnačku, mala som pocit, že zo mňa vyjdú snád' všetky čreva. Keď to skončilo, uvoľnilo mi to močový mechúr a ja som sa dokázala úplne ľahko vymočiť (celý život som mala kvôli silnej úzkosti problém s močením). Nasledne som začala veľmi hlboko dýchať, ako keby hlbokým jógovým dychom, to trvalo niekoľko minút, kým som sa upokojila a začala dýchať normálne. Počas všetkých tých udalostí, ktoré sa diali na WC, som v jednom kuse veľmi silne a hlasno plakala. Čo to malo znamenať? Nikdy pred tým sa mi to nestalo, ani potom sa už nikdy nič podobné nezopakovalo. Nasledujúce dni som bola veľmi uvoľnená a pokojná, ale ako keby veľmi precitlivá a krehká. Celé telo ma fyzicky neskutočne bolelo, najmä svaly a tiež celé telo. Ešte niekoľko nasledujúcich dní som bola slabá a unavená. Potrebovala som len ležať, oddychovať. Od vtedy som sa akoby úplne zmenila, som veľmi pozitívne naladená, odvážna. Strach a úzkosť, ktoré mne sprevádzali celý môj život sú tu po tridsiatich piatich rokoch zrazu preč. Depresia a pesimizmus sú preč a ja sa na vše pozerám s nádejou a optimizmom, čo sa to so mnou stalo. Vopred ďakujem za vysvetlenie. A najmä ďakujem, že si. Celý svoj život hľadám niečo, čo ma zbaví mojich démonov, pesimizmu a úzkosti a našla som to až v твоjich prednáškach a učenie. XY.

Tenhle dopis je pro vás velice důležitý. Vysvětlím. Když se vývojově člověk pohybuje v hladině černé magie, tak ho v noci navštěvují démoni. On ještě chce ovládat svět a s těmi démony uzavírá takzvaný kontrakt podle toho, co si přeje a co si nepřeje. Jestliže se ale posune vývojově do oblasti bílé magie, tam se mu zjevují andělé. To už asi víte, ten kdo poslouchá děle. Ano, zjevují se tam andělé, protože andělé tady znázorňují dobro. A v oblasti bílé magie vy chcete konat dobro a vy chcete být hodní, ale netušíte ještě v této působnosti, že jestliže útočíte na zlo a stavíte se na pozici dobra, tehdy vlastně děláte zlo. Ano, útok negativní emocí, který je vyslán, je ještě v dualitním světě a podvrhuje vám ho vlastně vaše hmotné tělo, za které se v období duality ještě považujete. Jestliže se ale překlenujete, a také učení, že nejste kým jste si celé inkarnace mysleli a že jste skutečně Božstvím, což bylo v mnoha učeních sice nastaveno, ale nebylo vysvětleno, tak tehdy se začínají dít velmi vzlaštň věci. Jednak se tu nastaví takzvaná fáze nočních dějů, které později vyvrcholí takzvaným sebeléčením. Já vám to vysvětlím. Jestliže jsem Bůh a mé původní vědomí Boha je mojí skutečnou realito a umenším v sobě jednak zlo a jednak dobro na takzvanou pozici 0, tak se mně moje tělo bude snažit ještě přesvědčovat reakcemi, na které jsem celé eony věků reagovala. To byl ten neskutečný pláč, který tělo vlasně dělalo. Ano, snažilo se vám vlastně nastavit, aby jste se přidali. To bylo to původní plákní, které ta žena zažila, když přišla domů z práce a takové to zhroucení se. Později ale, když nepodlehnete a nepřidáte se, začíná fáze, kdy se začínáte vy jako Bůh, Vědomí navracet do svého těla. To znamená, že vy

začínáte léčit svoje tělo. Vy jste odolali nástrahám tohoto světa. Tyto nástrahy máte samozřejmě, jako Bohem zvolené ve vašem osudu, a ten už je celý nastavený a hotový, a je jasné, pozor, že odoláte nebo je jasné, že neodoláte. Vaše reakce jsou naplno nastavené ve vašem těle, proto jsem vám vždycky kladla na srdce, aby jste si zaprvé nevyčítali neúspěchy, ale aby jste se nepyšlili a neklepali si na rameno, když se vám něco povede, protože i to, že se vám to povede je nastaveno v ději těla. Ale jakmile si začnu klepat na rameno a chválit se za to, pak už jsem zase tělem a jménem - a strhne vás hmotné vědomí do pozice vaší oddělenosti. Vy máte vše dělat pro Jednotu. A Jednota jste vy, jste všechno. Skutečně všechno vás dožene. Všechno děláte sami sobě.

Já jsem nedávno vyprávěla příběh, který se stal a v průběhu dějů to trvalo asi deset let, než se to teď vyřešilo a samozřejmě, s mojí milovanou maminkou. Maminka je dneska úplně někdo jiný. A také jsme si slíbili, že se spolu hodně věcí naučíme. Moje maminka vždycky zahradu rozdělovala na „moji“ a „tvoji,“ takže když si třeba něco vyplela, tak si to vyplela na té své polovině a říkala: „Máš tam bordel.“ Ano, bylo to pro Ivu dobře nastavené, aby také konala svoje povinnosti. A pamatuji se, asi před deseti lety, moje maminka jednou přišla: „Já jsem si našetřila deset tisíc a nechám si udělat skalku.“ Já říkám: „Mami a není to škoda vyhodit tolik peněz? Tu skalku si uděláme určitě sami.“ „Ne, ne, ne. Já chci tu skalku mít hrozně hezkou. A ty si pak tamhle udělej něco dalšího.“ Ano, já jsem si také potom později udělala, do pár měsíců něco, aby to bylo trochu podobné, jako ta skalka, s kamínky a s kytíčkami, a funguje to. Uplynula léta, my jsme začali stavět centrum. A já jsem teď nedávno dodělávala skalku, ale ta maminka to viděla, protože já jsem byla šťastná, vždycky jsem si to vyfotila a vezla jsem jí to ukázat, když tam nejezdí. A ona mi to chválila. Nicméně v listopadu přijela moje starší dcera vyzvednout si občanský průkaz. A pak v jednu chvíli, když jsme byli sami, mi s údivem vysvětlovala: „Mami, představ si, byla tady babička, ty jsi mezitím byla na statku, babička mi tady úplně hořce vyprávěla a úplně se celá klepala: „No, tam dělala skalku a tady ji neuměla udělat!“ No, vidíte to, jak to toho člověka za čas dožene, když si něco přivlastňuje, dělí na půlky, na třetiny... Ano, všechno děláte sami sobě. Tohle byl jenom takový malinký příklad toho, jak vlastně každý egoismus vás, jako každého člověka, někde dožene.

Já se ale vrátím k tomu vyprávění, protože vám potřebuji osvětlit, kdo vás léčí. Kdysi dávno, v roce dva tisíce třináct, jsem vám vyprávěla příběh, který se mi stal. Jestliže Ivu v té době něco bolelo nebo se někde něco platilo, v noci přicházely ruce. Ano, ne andělé, ale jenom kousky anděla, protože ten obraz andělů je plný jenom v oblasti bílé magie. Jakmile vy začnete umenšovat příklánění se k dobru a poukazování na to zlo, začíná se vaše vlastní Vědomí starat o hmotnou složku, za kterou jste se do té doby považovali. Pokud se vám to v noci stane, nebojte se, nezbláznili jste se, bude vám dobře, protože jakmile každý dotek této energie na vás sáhne, ve vysokých duchovních rovinách se tomu říká takzvaný noční lékař, ale jste to vy, kdo se léčí.

Zrovna tak třeba u Ivy dnes přichází léčení, když na vás mluvím, protože protéká vlastně naše společné Božství přes schránku Iva. Takže i kdyby Ivě něco někde mělo být, tak vždycky to nemusím ani jako Iva zaznamenat, protože se to odkládá. Takhle se vám to bude dít, samozřejmě, ve vašich životech také, protože dnes už jste odložili

spoustu odporů, které jste v sobě měli. Tělo se ještě snaží křičet, tělo se snaží plakat, snaží se vám ukázat reakci, kterou jste velice dlouhou dobu využívali, samozřejmě ve hmotném stavu, abyste byli vězni, ale tohle teď odpadne. Už si všímáte mnoha reakcí, které nejsou vůbec vaše.

Drahá Ivanko, obracím se na tebe s dotazy na jedno téma, pro jakoukoliv příležitost, když čteš a odpovídáš na otázky a předem ti moc děkuji za jejich vysvětlení. Tuším, že to budou otázky pro mnohem více lidí. Dovol mi tedy, prosím, ještě jednou otevřít téma, které se tu řešilo již víckrát, protože jsem znovu narazila na něco, co zase znova nechápu. Jde o utrpení zvířat a extrémní utrpení živých bytostí obecně. Nikoliv z vlastní vůle, ale protože jsem musela psát článek, musela jsem si vyhledat zdroje, týkajícího se nejružnějšího týrání zvířat. A nyní je tady moje přiznání. Když jsi mluvila o tom, že i zvířata musí trpět, myslela jsem si, že to chápu a že tomu rozumím. Avšak, když jsem byla konfrontována s naprosto nepředstavitelným rozsahem absurdních, perverzních a až rozumem nepochopitelných praktik - a musela jsem se na ně dívat, a Ivanko, a mnohé jsem ani nebyla schopná dokoukat. Tak strašné utrpení, jaké my lidé působíme těmto tvorům, mohu srovnat snad jen k sadistickým, brutálně zvráceným mučením, nebo s nacistickými pokusy a zvěrstvy. Snažila jsem se udržet si nadhled a zůstat klidná, ale snad bych se ani nemohla nazývat člověkem, kdybych to dokázala. Když jsem se srovnala, musela jsem o tom začít přemýšlet. Lidské utrpení chápu jako prostředek, kterým se člověk zbavuje svého sobectví a učí se soucitu a lásce. Ale zvířata nemají ego, neznají proto ani sobectví, a jednají pudově. Když zabijí, není v tom špetka zla, jak jsi říkala, prostě jen Bůh Boha zabijí. Dokonce jsem četla, že okamžik, kdy predátor zakousne svou oběť, je vlastně nejprimitivnějším vyjádřením touhy po opětovném spojení - po Jednotě.

Takže se ptám, jaké zlo musí být v případě zvířat vymýceno utrpením? A když už, tak proč nestačí nějaká chápatelná míra utrpení. A proč existuje i naprosto extrémní utrpení? A proč je k vývoji vědomí zvířat nutné utrpení tak absurdní, že když je člověk jeho přímým svědkem, tak se mu zastavuje srdce hrůzou a žaludek se obrací. Jde mi o to, že jsem tvá vysvětlující slova vždy skutečně chápala (nebo jsem si to alespoň myslela), ale znáš to rčení o nepřenositelnosti zkušeností? Chápat něco, co člověk neprožil, co poznal jen ve svém intelektu, to je vlastně pouhá iluze pochopení. Teprve reálný zážitek nám umožňuje události chápat v celé šíři jejich příčin a důsledků. Ale mně, milá Ivanko, takový reálný zážitek, byť jen zprostředkovaný, z klidu naprosto vykojil. Srdce mi bilo jako na poplach až v krku, žaludek se obracel a do očí se draly potoky slzí. Zachovat klid? Tak to jsem skutečně nedokázala, i když jsem se o to v

mysli neustále pokoušela. Tělo reagovalo jako blázen a snažila jsem se to mírnit, ale úplně zastavit to nešlo.

Tak tady je těch otázek víc. Takže my jsme teď jednu uzavřely, tak teď vám odpovím. Tady je jedna mylná informace, že - Bůh žere Boha. Tak to není. Hmota žere hmotu. Samozřejmě vaše vyšší realita je Jednota, což je Duch, která je přítomná v obou hmotných tělech. Ale začneme, vezmeme si to od počátku. Vemte si, že v říši zvířat se skutečně jedná o přežití. A tam jedno zvířecí tělo žere jedno zvířecí tělo, je to nastavené, ano, protože hmota se musí živit, aby přežila. A také víte, co je nastaveno v říši zvířat, že vlastně slabší jedinci musí zahynout. Pak se ale dostaneme do vývojového stádia, kdy se poprvé narodí člověk ze zvířete, ale stává se z něho myslící tvor, reagující. Dostane k dispozici mozek a myšlenky. I toto je nastavené. A pamatujte si, vy vždycky se můžete vymanit z iluze tohoto světa, ve kterém žijí ale i zvířata, i ony. Jedině tehdy, kdy se dostanete přes všechny fáze, nemůžete vynechat jedinou, jedinou třídu, ani jediný měsíc z toho ročníku nejde, zkrátka nemůžete vynechat vůbec nic. A proto my jsme tady hodnoceni jako lidé jenom z toho hlediska, jak se dokážeme postavit k takzvaně slabým a nevinným – k dětem a k zvířatům, ale jenom každý z nás sám za sebe si sobě v té chvíli dává razítko. Už jsem o tom před chvílkou mluvila, že si děláte sami sobě všechno. Jestliže já dokážu ještě obrovsky trestat zvíře nebo dítě, někoho nevinného, slabého, tak škodím sám sobě, protože tehdy mně převládne moje hmotná složka. Ona to ale v tom náběru má. A má to právě proto, že je v plánu, abych to dostal zpátky. Je to pouze program. Vás dohoní veškerý váš čin. Tohle, to je v prožitku složky, která se nazývá lidství.

Také jsem vám ale říkala, že vás tady chytá všemi možnými způsoby i technologie tohoto světa. Ano, já mohu zastavit utrpení zvířete, když půjdu okolo něj. Můžu se o to nějak samozřejmě podělit. Jestliže ale někde někdo natočil, nafilmoval nějaké takovéhle utrpení, což je ještě zrudnější, když někomu někdo ubližuje, ještě se to točí, aby si to pak ti lidé pouštěli, ano, je to tady připraveno i v tomto smyslu proto, abyste potom prožili vaše reakce vlastního těla. A uvědomte si, že vy neovlivníte reakci vlastního těla, dokud máte odpor k čemukoliv, co se tady odehrává, tak Satan, který ovládá veškerá hmotná těla, nejenom lidská, ale i zvířecí, vás bude neustále směřovat na tyto děje. Takže neustále budete vidět tyhle věci.

Já jsem nedávno někde vyprávěla, že jsme měli manželskou dvojici teď na statku, také Slováky, byli báječní, a ten pán mi říká, že pořád nemůže pochopit, že má milovat Hitlera. To je těžké, že ano. Uvědomte si, že i vy jste byli Hitlerem. Vaše skutečná existence je Duch. A Duch je i jeho, toho Hitlera, té postavičky, je váš. To znamená, vy hrajete úplně všechno! A tady je ten princip. Je jedno, jestli je to děj nasměřovaný na utrpení zvířat anebo na utrpení lidí. Tady ta pozice je právě v tom, že dokud já budu zatracovat buď nějakou postavu, to je jedno, jestli týrá zvířata nebo jestli týrá lidi, tak si příště zase obléknu oděv, kde bude pokračovat v mém ději neustálé podobné utrpení. O tohle jde.

Právě média nás přitahují k té malé rozpoznatelnosti toho, co my tady žijeme a nežijeme. Ve skutečnosti žijete a máte žít a být oprostěni od těch skutečně iluzorních věcí. Čím víc jste v odporu, tím pokřivenější obraz vaší skutečné reality vidíte a neumíte

to rozeznat. Já samozřejmě jsem zodpovědná jenom sama za sebe, jako každý z vás. Takže já žádnému zvířeti neublížím, ani žádnému dítěti nebo někomu bezbrannému, protože vím, že ubližuji sama sobě. Ale hlavně, ti, kteří to ještě nastavené mají, oni to dělat musí. A pozor, vzájemná nastavenost je i mezi zvířetem, jako Duchem, a Duchem toho člověka, protože i tato bytost, ta část Ducha si potřebovala prožít tento děj. Víím, že je to těžce pochopitelné. To můžete opravdu pochopit až tehdy, kdy máte hodně, hodně věcí ze zkušenosti nažitých. Lepší odpověď nikomu nikdy nedám. S tím už se musíte „poprat“ vy sami.

Rozumím tvým slovům, že když jsem se narodila do času a místa, kde se taková zvěrstva odehrávají, je mi po tom houby, a nemám se o to starat. A intelektuálně si takový postoj skutečně dokážu nařídit, ale není to stejný princip, jaký byl psychology mnohokrát popsán, třeba v případech nacistického běsnění, kdy by jednotliví lidé nebyli schopní podobných zvěrstev, ale ve chvíli, kdy si to intelektuálně zdůvodnili jako správné, tak bez hnutí brvy dělali věci vzpírající se běžnému rozumu?

Poslyšte, v minulém století, a i v této době, se odehrává obrovský zápas. I když teď už je část Vědomí planety nasměrována do pokory, to znamená na Boha. A pozor, vy kdybyste nedělali kdysi dávno zvěrstva, tak byste se nyní svého Božství nikdy nemohli dočkat. To znamená, že jste i vy museli dělat černou magii. Představitelem tady skutečně byli nacisté a všechno, co se odehrávalo v těch světových válkách, které tady byly. Ale zároveň to dohánělo masu takzvaného dobra, lidí, kteří byli trestáni právě proto, že před fází této bílé magie byli účastníky černomágovského hnutí. Vás vždycky dožene, co jste udělali druhým lidem. A jinak si Bůh nemůže vytvořit vývoj, on se musí dohnat sám sebou. Jedině tak byste dnes mohli pochopit Adamcovou, když vám to vysvětluje.

Vy jste nikdy neměli vůli člověka, toho malého kousíčku masa, s prominutím, které má jméno, který si myslí, že má svoji vůli. Vaše vůle je vybraná v ději tohoto těla tohoto osudu, tedy musíte dělat věci. A osvobodí vás jedině to, že konečně v této fázi vám někdo přijde něco udělat. To znamená, dát vám novou šanci pro to, aby jste ho neodsoudili - a tehdy nezapsat novou karmu. Už jsem o tom mluvila mnohokrát. Víru Ježíše, že máte nastavit druhou tvář není, jak to chápe bílá magie, že se nechám zfackovat, ne. Já vám to vysvětlím. Jestliže já nastavím tvář a od někoho dostanu ránu, on vybil starou karmu, můj starý odpor, že mi někdo něco udělal, je jedno v jaké čakerní úrovni. Jestliže je mi to jedno, výrok, že nastavíte druhou tvář nepříteli znamená, že jste nezapsali karmu, neodsoudili jste toho člověka, že vám něco udělal. Na první čakře jste si nemysleli, že je špatný, ani špatná situace. Na druhé čakře vám to nevadilo, víte, že jste si to zasloužili, protože, ne tím, že jste něco udělali, ale tím že jste v minulosti něco odmítli. Vaše neustálé odmítání, to znamená nepokora, plodí odpor, kterým se stáváte hmotnou složkou, a tím nemůžete najít svou skutečnou realitu – Boha. Vy se stáváte Bohem pouze v pokoře. Tím se zastavuje karma.

Hladina bílé magie se obrovsky bojí karmy. Ona ani neví, co to je. Karmu jste nikdy neměli, vy jste Vědomí. Karmu má vaše tělo, které automaticky dělá odpory. Takže

vidíte, že si každý z vás musí počkat. Ale Iva je nastavená ve vašem životě tehdy, kdy už se začínáte blížit k té hladině toho poznání, kým jste a kým nejste. Proto dřív nemohla mluvit, ani o deset, ani o rok dřív než přišla. Proto ani nic neudělala k tomu, aby se mezi veřejnost dostala. A i dnes mluvím v utajení, ano, v utajení, protože vlastně ten, kdo mě odmítne v těch veřejných videích. Pak v těch nahrávkách od Danečka, který je tamhle za rohem, tak ten si mě samozřejmě vybere, protože mně rozumí a nějakým způsobem něco chápe. Ještě si někteří z vás mohou někam odskočit, ale velmi brzo se vrátí, protože hladina bílé magie v této době běsní. Satan zatíná své drápy, hmota vás skutečně obrovsky zkouší a podstrkuje vám vědomí hmoty, že trpíte. Vy jste nikdy netrpěli, jste blaženost, váš stav Vědomí je blaženost.

Také proto byste nikdy neměli štourat do minulosti, pamatujte si, hmota má paměť. Hmota těla má paměť a vytahuje ji jak esa z rukávu, aby vám něco ukázala, ale zase vám ukazuje iluze. V hladině bílé magie vám ukazuje minulé životy, lidská těla s jinými jmény, ale ani těmi jste nebyli, to je zase jen poukázání na jiný tvar se jménem (vy jste vždycky byli pouze Vědomím), což je zase iluzí. Takže vidíte, že svět je úplně jiný. A dokud bude tohle připadat člověku jako drama, neopustí tento svět, nemůže ho pochopit, protože on neví v té chvíli, že on útočí na svůj vlastní vývoj jediné bytosti Planety. Takže zapomeňte na hru, kterou tady předvádí.

Ano, já když půjdu životem, tak nedovolím, aby v mé blízkosti bylo někomu ubližováno. Vždycky to budete muset prokázat. Ano, v tom svém životě, je jedno koho se zastanete, nebo cokoliv uděláte. Ale pozor, bez odsudku proti tomu, kdo ten čin vytvořil. On to udělat mohl, on to udělat musel, měl to v programu svého těla. A pozor, jestliže vaše hmota je celá planety, tak i vy jste to měli v programu se s tím setkat, aby jste odolali této hře.

Nebo není takový intelektuální postoj vlastně i principem mlčícího davu? Jednotlivých lidí, kteří si v těchto dobách říkají: „Mě se to netýká a stejně s tím nic nenadělám, tak si budu raději dál žít svůj poklidný život.“ Lidíček, kteří nakonec vytvoří většinu, která moc dobře ví, že Židé nepatří do koncentráků, nebo že dioxiny zamořují vzduch, potravu, ale budou vždy mlčet pro svůj klid, pohodlí a osobní prospěch? A pak právě tyto masy zdánlivě obyčejných a relativně nevinných lidí svou pasivitou umožní, aby zlo, jakékoliv, dosáhlo naprosto nevídaných rozměrů.

Zase: XYlonko, já jsem se domluvila s Danečkem, že budu říkat „XY z Tramtárie,“ protože dneska máme nový zákon o utajených datech vás jednotlivých hmotiček, takže abych neudělala nějaký průser, který by byl nějak honěný.

Já jsem zrovna dneska byla na nádherné prohlídce, někteří z vás tady s námi byli. Byli jsme v synagoze a miluji toto téma, ano, je zajímavé. A tam si krásně můžete všimnout, když se někdy takhle touláte historiemi různých filosofických směrů a i církví, při pohledu do minulosti, do té historie, že veškerá víra, která tady kdy byla jednou přežije a skončí. To je vývoj. A i vy, je nás tady plný sál, i vy jste kdysi dávno prožili mnohé životy jako Židé, museli jste. Vše co se tady odehrává v této planetě, si každý musel okusit až do této chvíle. I vy jste dělali zvěrstva a i vy jste vraždily lidi. A je to jedno,

jestli v minulém století anebo před tisíci lety. Museli jste to projít, abyste pak vzápětí sklidili svůj vlastní čin v dalším pokračování, všechno vás dožene. Tedy národ, který tohle prožil se také dělí, třeba Židé, když mluvíme o tomto národu, jsou ortodoxní, nebo jsou i měkčí odvětví této víry. A samozřejmě žijí i v procesu časoprostorové křivky. Takže i vy jste kdysi byli tímto člověkem. A samozřejmě, zažili jste tento děj právě proto, že jste třeba někdy v předchozím životě ubližovali.

Tady jde ale i o něco jiného. Božství si nastavilo krásný scénář, to je hra hmoty, která je stanovena. A stanovilo zvláštní věc, že jednomu národu něco přidá. Jestliže vy si vedle sebe někoho vyzdvihnete, vy si ho takhle dáte výš, budete na něj zaměřeni, samozřejmě budete trpět jako zvíře. To samé je s národem. Jednak, když nebudete příslušníkem toho národa, který dostane něco navíc, tak mu budete závidět – to se dělo okolním. Ano, oni dostali nějaký dar, dostali také informace, ale vidíte, kdyby jim rozuměli, v té míře v jaké měli, přestože ty informace jsou obrovské, tam je, že jste Bohové, ale neuměli jste to zpracovat v roli člověka – nastává pýcha. Jsem někdo víc, jsem někdo, kdo má lepší informace, jsem někdo mnohem lepší než ostatní. Tehdy vás dožene ta věc.

A potom, vy jste se inkarnovali v této době do tohoto národa. Pozor, teď mohu mluvit o jakémkoliv národu, protože každý národ má něco. I dnes, zkuste si představit třeba fotbalové fanoušky. Když někdo fandí jenom Francii, jenom Itálii, jenom Česku nebo támhle Kotěhůlkám, jak dokážou být lidé na sebe krutí jenom kvůli takovémuhle věcem, natož v otázkách národnostních nebo filozofických. Takže tohle rozděluje. A vlastně díky tomu se odvíjí ten příběh. Ano, já mohu být v jednom životě esesákem nebo někým, kdo hodně dramaticky ublíží třeba nějakému Židu, abych si v následném životě vyzkoušela Židův osud a třeba i holokaust. Jenže to vy v tom ději nevidíte. Vy vidíte pouze ten okamžik, který probíhá.

Kdysi dávno jsem vám vyprávěla příběh, takový malinký, krátký náznak, aby jste pochopili. Zkuste si představit, že vám někdo kdysi řekl, jaká je nádherná symfonie Osudová. A vy jednoho dne půjdete okolo divadla, a v jednom okamžiku se otevře okno z toho divadla, a zazní pár tónů, ale velmi krátce, třeba čtyři vteřiny. Budou vám znít strašně. Okno se zavře a vy se dozvíte, že jste slyšeli kousek Osudové. Neznáte kus předtím, neznáte kus potom, zažili jste pouze pár tónů, kterým nerozumíte.

Přesně tohle dělá děj hmoty. Proto nemáte ani odsuzovat, posuzovat ani kritizovat. Každý má svůj děj v těle, který musí udělat. Ale dokud já budu kritizovat tyto děje, tak jako paní, která napsala tento dotaz, tak nezvládám svoje tělo. Já mohu jen nedělat ty věci sama za sebe. Vy se můžete v noci uplakat až do smrti nad tím, že někde na planetě je, že někdo trápí zvířata nebo lidi, neuděláte s tím nic, takže zemřete s obrovským odporem, který vás samozřejmě přivede do podobných dalších akcí, které budete zažívat. Takhle to pracuje.

To není o lhostejnosti lidí, to je o pochopení těchto dějů. Vy jste totiž všechno. A dokud ti, kteří útočí nebo budou útočit na zvířata nebo na lidi, dělají si to sami sobě. Vy se budete odchlípnout, jako úplně jiná plástev Vědomí, která potom odletí této planetě. Ti ostatní se navrátí do dějů, kde se budou opakovat tyto věci, to znamená na 3D planetu.

Napadá mě jen, že pokud jsem byla s touto otázkou konfrontovaná, mohu ji možná nyní pochopit na dalším, vyšším levelu, a proto tě oslovuji. Dříve jsem si podobné věci vysvětlovala s pomocí starých Védských učení, která uvádí, že člověk, který se ve své lidské inkarnaci dopouští naprosto mimořádného zla, může se v dalším životě propadnout opět do těla zvířete, které bude vystaveno velkému utrpení, proti kterému se právě pro své zvířecí tělo nebude moct nějak bránit. Ale ty jsi ve svých odpovědích takovýto propad popřela.

Ano, vy se nikdy nemůžete snížit níž, to nejde. A poslední otázka na závěr.

Ivanko, copak ty sama, i když zde jako tělo a osobnost Iva vlastně nejsi, ale z mého pohledu jsi Vědomí soucitem mimořádně naplněné, copak ty bys dokázala nějakému brutálnímu týrání jakékoliv živé bytosti přihlížet bez hnutí mysli a srdce? Víím, že nejspíš odpovíš, že bys s takovým jednáním nesouhlasila, ale jinak bys zůstala klidnou a spokojenou Ivou. Skutečně to dokážeš?

Ano. Mám soucit s člověkem, který je krutý, který to dělá, protože víím, že to dělá sám sobě. Mám soucit i s tím zvířetem.

Ale pokud to vidím na obrázku v televizi, tak to pro mě není realita. Realita pro mě je, že půjdu ulicí, uvidím to - a zasáhnu. To je to, co vy potřebujete pochopit. Takže proč se dívat na zvěrstva! Ano, běžně si člověk myslí - to se musí natočit, to se nesmí zapomenout.

Ano, ale věřte mi, nedávno jsem to vysvětlovala lidem u nás v Čechách, tam byl případ chlapce, který opravdu brutálně, neskutečně zbil štěně. A to štěně je dnes šťastné, spokojené, už má odhojenou zlomenou dolní sanici a zadní nožičku, dostalo se do hodné rodiny. Ale u nás se vytvořila petice, která byla podepsaná velikým množstvím lidí, aby se zvedly tresty pro lidi, kteří tyto činy dělají. Takže dnes už takovému člověku třeba hrozí až tři roky natvrdo, což bylo smyslem a úkolem i tohoto děje. Ale do toho vy samozřejmě nevidíte. Takže tady se vlastně dějí vývojové stupně, kdy se pomocí těchto událostí mění i pozice anebo dosah trestů na takovéhle činy, na takovéhle lidi.

Pokud je to ovšem předem dáno, jako je cesta při vyhození bumerangu, proč Bůh a z něj oddělené Vědomí najaté do hmoty potřebuje procházet tak děsivou cestou vývoje. Proč to nejde bez tak nezměrné ukrutnosti?

Ano, to je předem dáno, nastaveno, je to hotové. Nejde to bez nezměrné ukrutnosti. Jenom vám se to zdá jako nezměrná ukrutnost. Vííte, aby jedinec, člověk, nesežral druhého člověka, musí zažít sám obrovské utrpení na své vlastní kůži. A objednal si to. Já, jako Bůh, vám mohu potvrdit, tak jako vy jste Bohové, pokud ještě odpory máte, tak to nevnímáte, že všechno, co jsem kdy prožila ve veškerých inkarnacích, bylo potřebné k tomu, abych se mohla vyhoupnout na složku hmoty a být svobodným člověkem bez jakýchkoli strachů a odporů samozřejmě, protože tehdy jste ucelení na jedné planetě. Jestliže jste ucelení, sami sobě neublížíte. To znamená, že vám neublíží žádná lidská

hmotná složka, tohle potřebujete pochopit, proto se musí projít opravdu velikou drezúrou. Proto, aby jste k tomuhle došli.

Tak, teď vás trošku rozveselím. To bylo dramatické.

Dobrý den, stále tu můj rozum nebere, že není potřeba nic plánovat.

Já potom k tomu samozřejmě budu mít vysvětlující komentář.

Ale hlavně stále neberu lidi a situace kolem sebe. Asi před rokem jsem řešil situaci se sousedem kuřákem. Soused pod námi občas sedával s partnerkou na balkoně, užívali si pohodičku a pokuřovali, dým stoupal nahoru, a tedy i k nám do oken. Poprvé byli vstřícní a přestali. Podruhé už vstřícní nebyli a nepřestali. Dokonce mi soused řekl: „Víte co, jste v bytovce!“ Vytočil jsem se a vypláchl jsem sousedovi balkon kýblem vody. Situace byla vyřešena, přestali kouřit, byl klid. Ovšem...

Vidíte, pokračuje to, protože tohle není řešení. To vy už víte, když posloucháte dlouho.

Odstěhoval jsem se, změnil jsem zaměstnání, a pod naší kanceláří je obří kuřárna. //Smích// Většina kuřáků dodržuje termíny určené pro kouření, abychom v mezičasech mohli větrat. I tak není příjemné, když do otevřeného okna zabloudí kouř nové skupinky na konci větrání. Mohu jen přemýšlet, co by se stalo, kdybych i tohle hnízdo vypláchl vodou! //Smích// Víím, že je to položka pro mě, abych i toto přijal, ale nevím jak. Potkávám i dost kuřáků, třeba ve městě, atd. To opravdu nemusím nic plánovat? Životní změny jsou naplánované? A vše přijímat?

Ano, já víím, že je to těžké, když se s tím napoprvé setkáte. Zjistit, že nemáte vůbec žádnou vůli, protože jakékoliv rozhodnutí jste kdy měli a mysleli jste si o tom, že je vaší vůlí, ať jste se rozhodovali ano, ne – tak i toto rozhodnutí máte dopředu nastavené právě proto, jinak byste se obávali pro vás takzvaně negativních dopadů. Ono už je totiž jasné, jak to dopadne. Vy byste si samozřejmě nevybrali cestu, kde byste si vzali nějaké poučení, ale bylo by to pro vás takzvaně špatné, jako že jak to dopadlo. Ale vy tím musíte projít, protože vy potřebujete zjistit, že cokoliv jste prožili, bylo dobře.

Nedávno mně někdo psal - jak může být všechno dobré? - Jenže ono tam je to nepochopení v tom, že ono to bylo dobré tak, jak jste to prožili. Vy si z každého toho prožitku seberete zkušenost. A teprve tehdy, když řeknete - jaj, sice to dopadlo tak a tak, ale je to dobré pro tohle a tohle - a tehdy tomu dáte štempl pokory, už se s tím pak nikdy nesetkáte, anebo s velice malým, takovým slabým odvarem situace, protože jenom doladujete, možná, že přece jenom tam něco přijato nebylo. Ale jakmile to považujete za špatné, co se vám stalo, a už to máte nastaveno v těle, vy sami jste se vlastně odsoudili - a ten vývoj je pro vás dobrý, protože se počítá s tím, že dneska to nepochopíte, tak to pochopíte třeba na podruhé nebo na potřetí... A pak, když už jste úplně uondaní, takzvaně na dně, pak už vám to je jedno, tehdy to z vašeho života zmizí. Čím jste výš na duchovní cestě a blížíte se k takzvané změně Vědomí do 5D, tak tím samozřejmě musíte víc prokazovat tyto věci. Ano, proto nejdůležitější je optimismus

ve vašem životě. A tehdy, ať se vám stane cokoliv, vyplatí se podívat se na tu věc, na tu situaci, a říct si - co si v tom mohu najít dobrého - a držet se toho zuby nehty, tím zminimalizujete odpor. Ale ono to nejde, vy to víte, že to nejde uspěchat, má to všechno svůj čas.

Tenhle člověk domlouval těm lidem dobře. Když neposlechli, vypláchl je kýblem vody. A vezměte si, že proto se mu to opakuje, najednou je v práci, kde už nemůže tím kýblem vypláchnout hospodu, nebo já nevím, bistro. To už by asi přišla policie a musel by něco mít. Takže on bude muset domluvit svému tělu, dejme tomu ve slušnosti se jít domluvit dolů. Ale pozor, zakázat si jakýkoliv negativní odpor, negativní emoci, která útočí na kohokoliv dole.

Já jsem nedávno sama měla zážitek. Můj tatínek celá léta kouřil, obrovsky, pak nějaký čas i moje maminka. Já jsem tátu milovala, sice se mi ten kouř nelíbil - nevoněl mi, jenom jsem se rozhodla, že já to nikdy dělat nebudu, a potom se mi ten kouř vlastně jakoby už nikdy nedostal do života. Když jsem měla partnera, a on kouřil, tak on nikdy nekouřil doma. Kouřil třeba v práci, nebo někde si dal jednu cigaretu třeba na pivo, nebo tak. Nikdy jsem s tím neměla problém, ano, protože to přijmete. Ale vy si toho samozřejmě ze začátku vůbec nevšimnete. Ten život je tak chaotický, a ta hra hmoty je tak intenzivní, že tyhle věci nevnímáte, ale ony existují. Nyní se mi dokonce stalo, nedávno, je to asi měsíc, že jsem měla zážitek. Teď v posledních letech jsem se nikde nesetkávala, že by vedle mě někdo kouřil. A když i ten kouř přišel, tak mně nevadil. Nevadí vám to, už je to jen takový závan, nikam nechodím, kde by se kouřilo. Když někdo jde po ulici a kouří, tak mi nevadí, že třeba dvakrát se nadechnu a projdu tím, je mi to lhostejné. Ale asi před měsícem jsem seděla v noci u počítače, dělala jsem účtování. Soused, který žije vedle v druhé polovině domu, když je krásné počasí, tak někdy sedí na zahradě a potmě si tam třeba zakouří. A jak jsem měla otevřenou větračku u toho počítače, tak najednou jsem nasála nosem ten kouř, on mně voněl. A to byl údivný zážitek, najednou mně vlastně vonělo něco, co mě vlastně celý život smrdělo. Já samozřejmě nikdy kouřit nebudu, ale to byla odměna. A to je pak pro vás údivné, když najednou zjistíte, že jste něco neměli moc rádi, ale tedy - respektovali jste to. To je krůček po krůčku, ano, to je taková vzpomínka. Někdy dokonce, když jsem v posteli a okna jsou zavřená, tak se mi stane, že na krátký okamžik zacítím cigaretový kouř, ale to vím, že je pouze prezentace vlastně části mého ducha, který byl kdysi mým tatínkem. Je strašně zvláštní, jak se připomíná. Nebo spolu jedeme třeba autem a můj tatínek dělal takový jeden zvláštní pohyb, že si najednou na volant opřel nehty, já jsem to v životě nedělala. A je to pár měsíců a jedu autem, a najednou jsem viděla, jak ta ruka se sama ohnula, i jsem si na to nevzpomněla, a najednou vidím, jak to udělala, já říkám: „Ahoj, tati.“ //Smích// Ano, vy jste spojení se vším, co tady kdy existovalo. A to propojení je trvalé a nikdy nekončící. Proto o nikoho nemůžete přijít, ať je v rovině projeveného světa, anebo neprojeveného světa.

Teď je tady dotaz, na který jsem té paní už odpověděla, ale byl to docela důležitý dotaz, i když se vám to možná nebude zdát. Víte, někteří lidé, kteří začali poslouchat před mnoha lety, protože já už vlastně začala povídat před sedmi lety, to už je hodně dlouho, tak tito lidé už pomalu začínají žít to, co vlastně vykládám, a už nepotřebují ani

poslouchat, ale za tu dobu se přidalo veliké množství lidí. Vysvětlím. Jednou za sedm let vy prožijete obnovu úplně celého těla. A tahleta hladina, dnes jsem to vyprávěla u oběda, někteří tady to slyšeli, ale vy si to také zasloužíte. A hlavně si to zaslouží lidé slyšet z audia, které zašle Daneček.

Tato doba je poznamenána zvláštním jevem, kdy do rodin, které po celé generace proti sobě útočili a byly tam nenávisti, zášti, boje o dědictví, žárlivosti, tak se najednou narodily děti, které dneska už jsou dospělé, mají už třeba mnoho desítek let, sedí tady s námi. Samozřejmě, ano, jste to vy, kteří jste se najednou jakoby nechtěli podílet na těch dějích, které byly vlastně nastavené v těchto rodinách. To znamená, nechtěli jste pokračovat v negativních emocích, které se tam děly. Narodily jste se do těchto rodin právě proto, že jste se narodili v této době, v takzvané 4D bráně. To je období, zhruba asi pětadvaceti, třiceti let, kdy vy máte možnost změnit, pozor, změnit pozici a paměť svých těl. Bůh nemá paměť, to si pamatujte. Bohu je jedno, co kdy bylo, ale hmota paměť má. A hmota ho využívá ve 3D světě proto, že neumíte odpouštět, zlobíte se, máte vztahovky... Ale jakmile se najednou objeví tato doba, a už je tady velice dlouhá časoprostorová křivka a máte dostatečný počet zkušeností, pak se v této době, ve 4D bráně, narodí mnoho lidí, kteří vlastně najednou v té rodině začnou vyrábět něco úplně jiného, umíte odpouštět. Ano, trvá vám to třeba někdy dlouho, ale věřte mi, že když přestojíte období delší než sedm let, tehdy buněčná paměť samozřejmě přestává fungovat, vymazává všechny věci úplně automaticky sama. A takový člověk, třeba žena, která už teď tyto věci neumí dělat, kdyby potom dejme tomu měla dítě, které se narodí, už je mu to cizí. Paměť hmoty je velice ošidnou pastí. Tito lidé pak budou samozřejmě pokračovat na planetě. A lidé, kteří tohohle stavu nedosáhnou, se budou vracet a budou si dožívat svůj život ve 3D.

Nedávno mi někdo napsal, že má strašný strach se vracet někam na nějakou jinou planetu, kde to nezná... Říkám: „Až se tam narodíte, tak teprve ji poznáte a budete ji znát tak, jako jste se narodili teď tady, protože i na této planetě jste se narodili do různých oblastí, také jste to tam neznali, zkrátka to je vaše přirozenost. Ale hlavně, uvědomujete si, že já vám jdu příkladem! Viděli jste mě někdy fňukat, že jsem přišla na 3D planetu pro vás, jak se mi tady dobře žilo, protože vím, že jste moje Vědomí, jste moje rodina, přestože jsem vlastně žila už jinde. Ano, později v 5D zjistíte, že všechny planety obsahují vaše vlastní Vědomí, což jste do této chvíle nevěděli. A ve vyšší dimenzi to bude ještě vyšší kvalitativní skok. Tak teď jsem trošku odbočila. A teď vám přečtu ten dotaz:

Dobrý den, dovoluji si dotaz. Ivo, říkáte, že osud planety je zpečetěn. Hmm, v jakém čase byl osud zpečetěn a upečen? Já jsem tedy účastník souhlasu s tím, že planetu vědomě ničíme, to jsme ale pěkní. Děkuji, Dáša. PS: Možná už jste to někde vysvětlovala, asi mi to uniklo. Mějte se hezky.

A já už jsem odpověděla: „Milá Dášo, to jste asi špatně pochopila. Každá hmota Planeta má své DNA. Je jedinečné, obsahuje i celý a hotový děj vývoje. Tedy součástí hmoty děje je i lidské tělo, které v nevědomosti devastuje, ale po čase se poučí. A tohle patří ke 3D, kdy jedinec je útočník a neurvalec, ale vše je zároveň i vyřešeno. Zvlášť v době,

kdy je planeta na přechodu 5D do vyšší dimenze. Tehdy dostává nové fyzikální zákony, ale je to v plánu, i vše jak se vyřeší. Toť vše. Děj už je dávno vymyšlen.“

Ta paní mi krásně odepsala:

„Děkuji, to víte, jsem asi na propadnutí!“ //Smích// Ne, to je jenom takové zažertování.

Ano, pamatujte si, hmota, to se špatně těžko vysvětluje člověku, má děj stvořený, už když jste se narodili, tak se vědělo, že dnešní den strávíte tady na židli, ano, a že já tady budu s vámi. A vy můžete i něco zahlédnout. Mnozí lidé ve 3D považují nápad, že někam pojedou, za svoje rozhodnutí, ale pozor, oni mohou i zahlédnout děj, který je připraven. Já jsem takhle v minulém roce zahlédla, že asi pojedu k moři. A letos jedu k moři s vnoučaty. Takže, ano, to není váš nápad, to je jenom najednou vzpomínka toho těla, což si člověk ve 3D vlastně vůbec neuvědomuje.

Dotaz na detoxikaci:

Krásný večer Ivanko, nejdříve bych ti chtěla moc poděkovat za vše, co děláš. Život s tvými informacemi je mnohem snazší. Chtěla bych se zeptat, mám v tom zmatek, vím, že je to zvědavost, ale nemohu si pomoci. Všichni stále mluví o detoxikaci těla. Já si myslím, že pokud člověk dodržuje vyváženou stravu, nestresuje se, má pohyb, žije podle svého učení, tak naše těla se detoxikují sami. Všechny zaručené čističe a detoxikační přípravky, pokud člověk ještě neumí žít v přítomnosti podle svého učení, tak mají jen dočasný vliv. Jednou jsi v nějaké přednášce říkala, že naše těla se pak nějak uzdraví sama. A teď ta má otázka. Není toto všechno s tou detoxikací zbytečné? Pokud budu tělu dodávat potřebné vitamíny a minerály a vše, co jsem psala výše, mělo by to stačit, anebo je to jinak? Z mých zkušeností, pokud jsem něco takového používala, tak efekt nikdy žádný nebyl. Nebo nad tím nemám přemýšlet a žít tady a teď a řídit se svojí intuicí? Ono si vlastně každé tělo samo řekne, co chce, že. Budu ti moc vděčná, pokud mi odpovíš, ale i za to, pokud ne. Ono to k nám asi opravdu přijde jenom v pravou chvíli.

Ano, ono to je - vy vlastně žijete v domečku. Vaše tělo a jméno je domeček, to už víte. A je dobrá takzvaná postní doba, která by měla být dodržována. My jsme zrovna včera byli na Spišském hradě, bylo to nádherné setkání, ten hrad je úžasný. Já, když jsem ho poprvé zahlédla v zatáčce, nikdy jsem ho předtím neviděla, já jsem byla úplně konsternovaná, a že mě máloco překvapí. To bylo neskutečné, co se tam na tom kopci objevilo. A vlastně i kvůli mně tam potom skupinka lidí šla, bylo to krásné. A měli jsme úžasného pána, mladého muže, který nás tam prováděl a řekl nám asi i mnoho věcí navíc, protože on se fakt ještě vracel, že se můžeme ptát. Krásně mluvil o jídle. Teď jsem trošku jakoby odběhla, ale není to odběh, protože on tam říkal, že se vlastně zjistilo, že dřív ti lidé žili mnohem zdravěji, dneska se mluví o tom, jak zdravě jíme, jak se snažíme zdravě jíst..., ale vlastně i tehdejší pozice církevních nařízení, z roku - z třicetipětašedesáti dnů, nařizovala člověku sto padesát dní v roce půst, to byly různé

oslavy svatých, a během půstu se jedla jenom zelenina. Ono se tehdy jedlo především maso, oni ho jedli vlastně přirozeně, protože se to prokládalo těmi půsty, a pak se jedly výživné kaše.

Víte, vy pak, vlastně bez odporu, k tomu se dostanete, budete pak vědět, co vaše tělo sní a co ne, a co potřebuje. K tomu se také dostanete, až budete velící jednotkou jako duch pro toto tělo. Najednou věci, které jste kdy milovali přestanete jíst, přestanou vám chutnat, najednou je nebudete cítit tak jako dřív. A když si je jednou za čas dáte, tak pak zjistíte, že jste po nich těžcí jak balvan. Uvědomíte si - tak aha, takhle už ne - vašemu tělu nedělají dobře, to je také dobré znamení. V hladinách magických, když s vámi ještě hodně mává hmotné Vědomí, tak jsou různé fanatizmy a strachy o to, abyste byli čistí, nebo ne. Ne, vy v tom těle máte jenom uklidit. To znamená, že jezte skutečně jenom to, co vám chutná, zlatou střední cestou. A doporučuji, vždycky po jedné otočce planety, to znamená vašeho hmotného těla, skutečně v období, kdy tělo je defakto klidnější, ztuhlejší, což je zimní období, to je od toho Nového roku až vlastně do Velikonoc, tak si popíjet třeba čistivé čaje, dělat si nějaké detoxikační kúry. Výborné jsou byliny, třeba na přiložení na noc na chodidla. To je také dobrá kúra, ale nepřehánějte to, rozhodně nebuďte fanatičtí. Víte, třeba ten, kdo by se obrovsky bál nějakého jídla, že není bio, tak mu víc uškodí odpor strachu, který by zažil nad tím talířem, než kdyby snědl něco nebio, protože pak to tělo má úplně jinou chemii, která s vámi zacvičí. Takže v klidu, v míru, vy si opravdu najdete i ten svůj styl co jíst a co ne. A pokud detoxikaci, tak ne fanatickou, jenom si uklidit v době, kdy to tělo odpočívá. Vaše tělo by mělo v zimě odpočívat, tak jako zvířata v zimě odpočívají nebo, všimli jste si, že v našem pásmu samozřejmě odpočívají i rostliny. Tak i vaše tělo, pokud se tady narodilo a má vlastně čtyři roční období a prožívá ten stav klidu, tak by mělo reagovat stejně. Takže si ulevovat, udělat si nějaký půst, pouze v této době, ale jinak žijte normálně a beze strachu. Je to jenom úklid, nic jiného. Nejste to vy, to tělo.

Ivanko, někdo řekl, že Bůh stvořil hmotu a člověka z myšlenky, že jsme jen vibrace Bohovy myšlenky. A teď jsme jím. V přednáškách říkáš, že Bůh nemá mysl. Jak to tedy je? Krásný večer.

Víte, ono se spíš říká, že Vesmír je zhmotnělá myšlenka. Ale samozřejmě bylo vám tady předkládáno spoustu věcí za doby 3D, které vám měnily smysl tohohle světa, iluze, který žijete. Takže to, co se tady odehrávalo v těch dobách 3D, samozřejmě vás zavádělo na různé jiné schody, protože vy jste šli pomalu, schůdek po schůdku výš, takže byste neměli vždycky viset na něčem.

Zkuste si přestavit, dneska jsem to někomu vyprávěla, že budete na universitě, už budete mít úplně jiné vědomosti, třeba z matematiky nebo z nějakého jiného předmětu, a najednou uvidíte žáčka z páté třídy v základní škole, on bude mít spoustu problémů. Vy uvidíte, jak tam nebude chápat třeba, já nevím, algebru nebo nějakou jednoduchou rovnici o jedné neznámé. Budete vědět, že on má v té době své obrovské problémy, protože to nechápe, že vy jste je měli, bylo to dobré, že vy jste tím prošli, protože to bylo důležité informační období toho schůdku, který tam byl, jinak byste dnes nemohli pochopit věci na té univerzitě. Je vám to naprosto lhostejné, že tam ten žáček ty

problémy má. Vy ho můžete jenom zklidnit, pohladit ho, usmát se, možná mu vysvětlit, jakým způsobem by to mohl počítat, ale musíte si počkat na to jeho pochopení.

Vývoj duchovna je naprosto stejně nastaven. Takže vám byly pomalinku vkládány nějaké informace, které vás podepřely v té chvíli. Ale vy je pak můžete odložit, už je nebudete potřebovat, až se naučíte; a pokračujete dál. Vezměte si, člověk ve 3D, co začal trošku vnímat, měl odjakživa otázky - odkud jsme přišli, kam půjdeme. Smrt byla jedna velká neznámá. Takže občas Božství někde pomohlo nějakým vhladem a ten člověk to potom používal dál. A pak zase už to po určitém čase nestačilo v té době, tak zase přišlo přes někoho, nějaká jiná informace, nějaká jiná věc. Takže nevíte na tom, co bylo tady kde napsáno, to nemá smysl. Vy potřebujete používat tady a teď svoji logiku Boha. To znamená využívat zkušenosti ve hmotném stavu, které jste nabrali. Pokud vám něco vyhovuje, a vy víte, že jsem nikdy nedoporučovala, abyste byli fanatičtí, a proto jsem moc ráda, když si chodíte věci ověřovat do svého vlastního života. Představila jsem vám spoustu dějů, které si můžete ve svém životě sami napasovat na svůj osud, aby jste pochopili, že to pracuje. A tehdy si to můžete ověřit.

Pak existuje ještě jedna varianta, která je složitější a časově náročnější. Žít podle toho, že to, co nechci, aby dělali druzí mně, nebudu dělat já druhým. Protože tehdy pracujete ve stavu nestrannosti, ano, pracujete ve stavu jednotné bytosti, druhého vlastně považujete za sebe.

Ale pozor, tahle éra a tahle doba má velice dlouhý běh, může to být i desítky let, protože tam budete prozkoušeni ještě výčitkou - když já jsem to tak nemyslela, teď se mi nedostala patřičná odměna..., kterou očekáváte, i tohle musíte překousnout. A trpělivě, v uvozovkách tvrdohlavě, to znamená neustále opakovat tento děj bez výčitek druhým, že oni to nedělají, protože vy nevíte, co jste kdy z minulosti nesplatili nebo neprošli. A pak se dočkáte, že za nějaký čas, třeba za dvacet let, najednou začnou děje Jednoty přicházet k vám - a tehdy si to ověříte, ale i tady samozřejmě musíte prokázat trpělivost. Ale mnozí z vás už jste to zažili, už to žijete nějaký čas.

Dobrý den, asi před měsícem si můj manžel koupil knihu o Marsu. Chtěl si ji vzít na dovolenou. Tu knihu položil na krb doma a ona na mě měla veliký vliv, začaly se mi načítat kódy z té knihy. Pak si ji manžel vzal na dovolenou a bolela mě z ní hlava. Byli jsme na velké lodi nějakého jména, takže nevím, kolik lidí ještě ovlivnila. Potom jsem manžela donutila tuto knihu odstranit z domu, ale už bylo pozdě, za manželem chodí návštěvy, takže kniha mohla mít vliv i na více lidí. Každý den se mě snaží vytáhnout nějaké stvoření na Mars. Vše začalo tím, že jsem se v květnu dva tisíce dvanáct nechala zasvětit Reiki v Batelově. Ale protože jsem já i mé děti hrávali počítačové hry, tak se do mě během období po zasvěcení načetlo něco z jedné počítačové hry a od té doby se snažím žít, jak nejlépe to jde. Narodila jsem se ... v Tramtárii jako XY, celou dobu jsem si myslela, že jsou to zkoušky, ale nejsou.

Vy už víte, paní ještě neví, jistě neslyšela velmi mnoho. Takže já to řeknu jenom tak v kostce najednou. Tělo této ženy se ocitá v magické fázi, kdy si ještě neodložilo strach,

strach z něčeho. Takže hmotná složky hmoty, to znamená tělo a jméno této ženy XY, projektuje a bojí se něčeho. Samozřejmě zkusilo to přes knihu, která tam byla položená. Pokud člověk v sobě má negativní emoci, ještě s vámi cloumají obavy z něčeho jiného, děláte si různé ochrany a bojíte se něčeho, ale hlavně, zasvěcení v této době do Reiki je úsilí hmotného těla dosáhnout něčeho vyššího, hlavně získat dar. To znamená, je tady zesílená fáze hmotného vědomí, zesílený egoismus, ale ten člověk to ještě neví. On chce pomáhat samozřejmě, takže se považuje za dobrého, neví, že je to vlastně odpor, který náleží hmotnému světu, to znamená dualitě a iluzi tohoto světa, že jste něčím jiným než druzí.

Vaše skutečná realita je ale Duch. A ten Duch je stejný se všemi bytostmi této planety. To znamená, že vaše hmotná složka těla projektuje, že vás někdo vytahuje na Mars. Zastaví se to jenom tehdy, kdy vám to bude naprosto jedno, že pro vás někdo přijde a tahá vás na Mars. Jedině tehdy oslabíte sílu a iluzi hmotného světa. Někdy to možná bude trvat delší dobu, a to potřebujete vydržet. Ale už je nastaveno, jestli to zvládnete, nebo to nezvládnete. Tohle neovlivníte. My tady totiž nic nemůžeme ovlivnit.

Dobrý večer, jsem vaše vděčná posluchačka a moc mi pomáháte. Jsem šťastná, že mi o vás můj přítel řekl. Moc ráda, kdyby to bylo možné, bych s vámi osobně nebo na dálku... Jmenuji se XY, jsem žena, je mi třicet šest let a jsem rozvedená. Žiji deset let s přítelem, se kterým máme sedmiletou dcerku. Aktuálně pracuji na pozici marketingového specialisty u jedné mezinárodní společnosti. Práce mě baví, ale jsem přetížená. Než byla firma prodána novému majiteli, pracovali na marketingovém oddělení čtyři osoby, ale nyní jsem tam zůstala úplně sama. K mému dětství - maminka alkoholička, na to mi v osmačtyřiceti letech zemřela, dlouho jsem jí to nemohla odpustit. Pomohla mi až regrese. Táta despota, který mě psychicky vydíral, až před čtyřmi lety jsem se ho přestala bát. Jejich manželství byla absolutní katastrofa. Dělal jsem jim pouze prostředníka. Mám přečtené knížky, jako: Pomoc přítomného okamžiku, Moc podvědomí, Na nule, aktuálně čtu Městský mnich a jiné. Všechny mi pomohly a otevřely oči. Pomohly mi z prací s vědomím a podvědomím, ale cítím, že to ještě není ono. Potřebuji poradit a otevřít nové cesty, a nejlépe odstranit bloky. Mohla bych toho napsat více, ale myslím, že je to na dlouho. Budu moc ráda, kdybychom našly společnou cestu. Moc se těším.

Tady ještě je trochu závoj bílé magie. Práce s takzvaným podvědomím, někdy i nadvědomím, je pouze práce s hmotnou složkou. To znamená s tělem, za které se ten člověk považuje. Ale vy nejste tělem a jménem. Vy jste samozřejmě tím, kdo chtěl prožívat toto období a tento osud a přesně tak, jak se prožívá, abyste ho přijali, to znamená, nic v něm neodmítali. Pokud mi zemře v osmačtyřiceti letech maminka, tak to přijmu a nebudu jí nic vyčítat, protože vím, že zemřela. Jak mohu mrtvému člověku vyčítat, že zemřel! Ano, ale pozor, to má ale mnoho lidí ze 3D. Sami víte, že jste to zažili. Ano, nebo se zlobíte na to, že vás tady někdo nechal a odešel. Pozor, ale to je váš odpor, to znamená, že se bude někde něco opakovat.

I to, že vaše maminka byla alkoholička jste si ve svém osudu objednala. Jestliže někoho odsoudím, budu si to muset zažít. Pozor, u vás by skutečně mohlo dojít k tomu, že byste také inklinovala k nějakým takovým věcem, protože vy jste jeden jediný Duch. Ve fázi, kdy na planetě ještě nebylo vědomí silné pokory, to už dnes je, vy už nejste maličkou složkou, protože jste určitou částí, která je připravená jako vědomí změny. Takže dřív to tak nebylo, dřív se jenom opakovalo. Ale dnes to, co odsoudím na druhém člověku, to moje tělo začne dělat samo. Nebo tam může být třeba i odsouzený ten despotismus u otce, pozor na to! Vy jste si vybrala rodiče, kteří byli přesně takoví, jací měli být, aby jste se poučila. Aha, moji matku mám ráda, za to, že mě porodila, že nosím tělo, mohu tady prožívat věci. Ale samozřejmě budu ráda, že vidím to, co vidím, protože já to svým dětem dělat nebudu. Můj otec je despotický. Také mu vděčím za svoje stvoření, já si vyčkám, já musím prožít to svoje dětství i v této rodině, ale také ho budu milovat za to, to znamená nebudu na něho útočit žádnou negativní emocií, protože mi ukázal, jak nechci vypadat. Tehdy se toho úplně zbavíte. A možná i dřív než třeba vyrostete. Když člověk má v sobě hodně bloků z této doby, tak mu potom samozřejmě není dobře, protože si odžívá platby za tyto věci. Ale hlavně, když ještě neuměl přijmout takové rodiče, tak se někde opakují děje, kde se musí vlastně prožívat podobné, a je to velmi náročné, cesta je pouze v pokoře, v ničem jiném.

Já bohužel již nedělám jednotlivá setkání, není na to čas, máme hodně práce na statku. Dělán pouze hromadná setkání a ty jsou na pobytech, tak dvakrát, až třikrát do měsíce se to povede, ale je to velmi náročné, ale velmi krásné. Já tady vidím spoustu tváří, kteří už na statku byli. Ty příběhy, které se tam vyslechnou i od druhých lidských těl, jsou opravdu moc hezké a jsou poučné. A ti lidé si z toho opravdu hodně odnesou.

Milá Ivanko, děkuji za všechno, a prosím tě o odpověď na mou otázku. V únoru na statku při aurickém sezení jsi mi řekla krásnou větu: „Máš krásné srdce, ty musíš být hrozně hodný člověk.“ A přece, tohle moje srdce si dělá, co chce. Tluče mimo rytmus, buší, že se při tom nedá spát, občas skočí do extrasystoly, někdy i každou minutu. Snažím se být v klidu, uklidňuji i tělo, vím přece, že je všechno dané, naplánované, jen přijímám platbu. Tělo se ale klepe, má záchvaty úzkosti a nutí ho to na velkou, nebo je mu na zvracení. Vím, že i bod B jsem si naplánovala. Moje otázka zní – mám lítat po doktorech? Nebo prostě jen trpělivě platit? Ještě podotýkám, že kolečko po vyšetřeních už mám za sebou, můj obvodní lékař, který je mladý a takový osvícený to uzavřel tak, že je to asi transformace a mám si spíš dořešit přes psychickou příčinu. A jestli chci, tak že mě pošle na kardio, ale tam by mi dali kardiostimulátor. Je otázka, co mi mé krásné srdce poškodí víc. Další otázka na tebe – nevíš, proč to mé srdce dělá, co mi tím říká? Já se přiznám, že nevím. Miluji tě, Iva.

Vím. Tohle není platba. Já už jsem to vysvětlovala mnohokrát. Ale já jsem záměrně vzala tenhle dopis, protože mi to řešíme pořád na statku, nebo to někde říkám, ale nikdo to neslyší. //Smích// Prosím vás, jestliže už máte krásné srdce, a to srdce

opravdu nemá žádný zádrhel, pak začne takzvaná změna rytmu čakry a začnou vám právě tyhle problémy, tohle není platba.

Když jste jednotkou planety, to znamená, žijete ve 3D, vaše tělo útočí. Vaše schránka útočí na svět kolem sebe, pak jste odděleným jedincem, který žije v iluzi duality tohoto světa, tehdy se teprve učíte lásce. Jestliže už jste ale prošli dlouhou dobou životů a naučili jste se opravdu milovat každého, ať vám cokoliv kdokoliv udělal, a tím se samozřejmě umenšuje, dostanete se do jistého stavu takzvané Jednoty, kdy sice ještě tělo někde nějaké odpory dělá, ale to srdce už ví, už je správně nastavené - a tehdy se začnou tyhle blbosti dít.

Já jsem tohle měla asi před pětadvaceti lety. Pozor, má to fáze. Teď mi to dělalo asi před dvěma měsíci, a není to platba, vy se potom měníte v jednotnou bytost, vy jste vším. Vy už pak neumíte udělat druhému člověku cokoliv „špatného“ - co byste považovali z pozice světa 3D.

Pozor, ale ty máš (my už jsme si asi tykaly) jinde odpory. Máš strach, že zemřeš. Bojíš se, takže tam si děláš odpory na jiné čakře. Já jsem vysvětlovala mnohokrát, že kdokoli bude mít tenhle problém, ať si zajde na kardio - tam mu zjistí, že mu nic není a půjde domů, aby si stabilisoval jedničku anebo trojku, on nechce, aby se to dělo. Ono se to dít musí. A mám hodně lidí kolem sebe, i v letech, kdy jsem kdysi dávno přednášela doma, kdy jsem byla jenom pro lidi, kdy za mnou chodila maminka jednoho našeho známého neustále: „Co mně dělá srdce. Já se bojím.“ Říkám: „Tak běž, prosím tě, k doktorovi,“ protože jí se střídaly problémy se srdcem, a pak problémy s nohama. A bylo to proto, že když začaly tyhle stavy toho srdce, ona je hrozně hodná paní, tak ona se bála, že zemře. Takže, když potom za nějaký čas skutečně šla do nemocnice, protože už šílela strachy, tak jí zjistili, že srdce má naprosto v pořádku, takže se uklidnila. Jenže za nějaký čas si zlomila nohu v kyčli - a to byla platba za ty strachy, že se dějí špatné věci. Takže tady vidíte, že vy si pak stejně všechno zaplatíte.

Takže neblbni, neboj se, nech se vyšetřit, na nic nepřijdou a budeš se jenom stabilizovat zase na jiné čakře, všechno je v pořádku. Tohle se děje každému, kdo přechází ze stavu Vědomí hmoty do stavu Vědomí Boha.

Dobrý den Ivanko, jen píši pokračování mého příběhu s ředitelkou, která mi velmi vyčetla, že chtějí někteří rodiče dát z mé třídy děti pryč. Také bych tě chtěla poprosit o vysvětlení jednoho přání u něhož nevím, jestli je to ego nebo můj plán. Nejprve škola. Volala mi jedna hodná maminka žáka, který ode mě jde do vyššího ročníku, která byla s dalšími maminkami u ředitelky, že chce ve vyšším ročníku stejně tak hodnou a spravedlivou učitelku jako jsem já.

Pozor, dřív tam paní ředitelka na ní, na tuhle paní učitelku, běsnila.

No prý mě všechny vychválily a ani nevěděly, že některé jiné maminky na mě naopak nadávají. Já jsem to nikomu ale neříkala, беру to jako zásah vyšší moci. Ředitelka se prý rozplývala, jak je to pěkné, že tak

hezky pracuji s dětmi, a že to věděla. Takže obrat o sto osmdesát stupňů. Pokrytectví? Nevím, raději to nehodnotím.

Správně. Bacha, bacha na to. Vy pracujete jako Bůh, jestliže něco přijmu, teprve tehdy se může všechno otočit, ale jestliže budu toho člověka hodnotit jako pokrytce, tak už jsem zase v prdeli, to si potřebujete uvědomit. Ne, všechno máte ve svých rukách, ale musíte být Bohem, nesmíte být tou hmotou, která něco odmítá z minulého děje.

V práci je to tedy nyní v klidu. Děkuji ti moc za spolupráci. Tvé působení a můj neodpor to opravdu vyřešily. Moc děkuji. Ale chci se zeptat na jednu věc. Od malička mám jen přání mít úplnou rodinu, vysokou školu a dům se zahradou. Nevím, kde se to ve mně vzalo. Ale vlastně jsem to chtěla vždycky, aniž bych věděla proč. Nyní si začínám myslet, že jsem vycitovala a vycituji svůj životní plán. S mým manželstvím to není nejlehčí, ale nějaká síla stále drží mě a mé tři děti dohromady. A kupodivu jsem i v tom spokojená. Vysoká škola byla dramatická. Asi pětkrát mě nevzali, až ve třiceti. Pak jsem odstudovala jeden rok, přerušila, porodila tři děti, začala jsem pracovat, vrátila jsem se na čtyři roky ke studiu, pak jsem neudělala ty státnice, a pak konečně ano, takže mám i vysokou školu. No, a třetí věc je dům se zahradou. Od malička koukám na domy se zahradou, vždy jsem takový chtěla. Snažím se ho nechtít, ale mám pocit, že pro to mám něco dělat.

No jasně. Vy nemáte jenom čekat, až přijde. Něco konejte, ano. Ano, přesně tak to je. Ano, vy třeba vycitujete, skutečně to, co máte mít se tam objevuje. Já jsem teď před chvílkou řekla, že třeba zhlédnete, najednou cítíte, že máte jet k moři. Já jsem nebyla osmnáct let u moře. A nikdy mě to netrápilo, protože jsem na to neměla ani peníze. A ani bych tam nejela, ale vy najednou zhlédnete program, vy zhlédnete děj, to je všechno, co se děje. Takhle se zhlédne i tohle.

To jenom pozor, hladina esoteriky, která tady je dneska ještě samozřejmě hodně silná - já jsem nedávno byla v Bratislavě s Adélkou Banášovou, a já jsem tam byla od deseti hodin, takže pro mě přišli asi za deset minut deset, že už mám jít k jevišti a přede mnou byl nějaký pán, a pak tedy až do večera byla dlouhá řada lidí, já jsem nevěděla to, co se tam odehrává, já když mám někde být, jsem pozvaná, tak přijdu, někdo se mě tam na něco zeptá, já odpovím a odejdu - a pak jsem se dozvěděla, když jsem odcházela, že pán přede mnou tam měl hodinovou přednášku o tom, jak si vizualizovat přání. A když jsem pak druhý den mluvila s Adélkou, která za mnou přijela, aby jsme si popovídaly, tak jí říkám: „Ty, poslyš, já se asi omlouvám, já si myslím, že jsem to asi tomu pánovi zkazila.“ A ona mávla rukou, usmála se a říká: „Já si myslím, že jsi to ten den zkazila všem.“ //Smích/Ano, takže esoterici si hodně přejí, ale tam je to usilovné: „Teď to musím, teď to musím zhmotnit!“ Pozor, mezi nimi ale jsou hrozně hodní lidé. Vy to víte, že hladina bílé magie je hodná.

Já jsem se nedávno setkala s pánem, který napsal velmi zajímavou knížku o stravování. A on byl nedávno u nás na statku, byl hrozně milý. A teď valil oči, protože já jsem tahala takové velké kameny, teď bylo vedro, já jsem byla špinavá jak prase, měla jsem

montérky, zapatlaná jsem byla od hlíny, od všeho. On říká: „To taháš? Já ti pomůžu!“ Já říkám: „Ne, ne, já se takhle uzemňuji, já to potřebuji. Ty si tam běž připravit ty věci, až tady budete kvůli té stravě.“ A byly tam s ním dvě báječné ženy, pak jsme se moc zasmáli, ale já jsem tam mezitím pracovala. A on, jak si nosil ty věci z auta a vždycky, jak nemohl kolem mě projít jen tak, tak on se u mě zastavil a zase něco pronesl. A říkal: „Já jsem se dozvěděl, že ti děti koupily tamhle domeček.“ Já říkám: „No, ale já na něj teď nemám, já vlastně dožiji s maminkou v Teplicích, a až ona jednou odejde, tak dům prodám a pak na něj teprve budu mít, já to neřeším. A i jednou, i kdyby byl mezičas, tak já mám tady na domečku jednu místnůsku, tam mám postýlku a vedle mám záchod s koupelnou, takže vůbec o nic nejde. A já nepotřebuji mít nějaké jiné zázemí, takže se nebojím toho, co bude, jak to bude.“ Teď bylo vidět, jak mi chce ten hodný člověk pomoci. A teď si takhle kleknul k tomu kameni a říká mi: „Já ti poradím, ano. Víš, já mám kamaráda a on je to takový nějaký filosof, má úžasné nápady. Já ti poradím, aby se ti ten domeček brzy opravil.“ Já říkám: „Ano, tak to si poslechnu.“ A už jsem věděla, která bije, tak říkám: „Tak povídej a já, až mi to řekneš, tak posoudím, jestli to udělám, nebo neudělám.“ A on s takovým blaženým úsměvem říká: „Vezmeš si papírek a napíšeš si tam to tvoje přání. A on ti to ten vesmír udělá!“ Já říkám: „Ale já to neudělám!“ „Ale jó, to pracuje, já jsem si to vyzkoušel!“ //Smích// Takže já jsem mu asi během deseti minut v krátkosti vysvětlila, proč to neudělám, že to vlastně kradu sama sobě jako Bohu, protože každé přání, které vy jakoby taháte z toho světa, tak je odpor k tomu tady a teď, co vy teď máte, ale hlavně to kradete svému Duchu v jiných lidských tělech. Ale on mě pochopil, on tak zamrkal a říká s takovým nádherným úsměvem: „Koukám Ivanko, že to s tebou budu mít těžké.“ //Smích// Ale pochopil to. Ano, ten člověk byl z toho udivený, takhle to neviděl, nikdy to nezahlédl. Ale ono se to těm lidem bude valit ze všech stran.

Takže ano, něco pro to skutečně udělat, aby se něco pohnulo. A pozor, když jste v souladu s tím, že teď nic nemám, třeba jednou budu mít, ano, pracuji, vydělávám, přijde najednou nabídka, telefon, všechno se může přihodit. Spíš si myslím, že skutečně jste ten plán zahlédla, takže žijte. Žijte, on v tom životě tam je.

Dobrý deň, pani Iva, môj brat mi poslal váš email, lebo mám problém už dlhšie s niečím. Žijem u muža s rodičmi. Pred tromi rokmi som pratala poval, vyhodila som sto päťdesiat vriec vecí. Ešte tam veci aj ostali a odvtedy to počujem. Myslím si, že je to duša mamy od svokra. Bol to búchot ve skrini, kroky, veľakrát pukanie nábytku, radiátor, polystyrén, kroky okolo postele, buchnutia. A dnes som to prvýkrát aj videla nad kočíkom dcérky. Ja jediná to vidím a počujem. Muža som chcela aj budiť, ale úplne som zmeravela. Posledne som sa modlila dva Otčenáše a zdrávas, až potom to skončilo. Prosím vás, viete mi poradiť?

Ano, nebojte se toho. Vy jste ještě v hladině, kdy se vaše tělo ještě bojí určitých věcí, určitých dějů, nejste ještě sjednoceným Duchem. A tady si s vámi pohrává hladina hmotného vědomí. Ano, existují tyhle věci, ale jenom v dualitním světě. Nikde jinde ne. Už jsem mnohokrát vysvětlovala, že třeba člověk z oblasti 3D, který ještě rozděluje dobro/zlo, to znamená, některé věci odmítá, a naopak, některé si přeje a tahá si je k

sobě, tak on má vlastně duši. Ta duše, až dojde do určité úrovně Vědomí, tak zjistí, že byla iluzí, že jste vlastně byli Duchem. Ano, to je ta trojnost, která je tady nastavená Ježíšem: tělo - duše - Duch. A tehdy, na konci 3D vlastně zaniká jednotlivé oddělení duše a vzniká jiná, takzvaná společná duše. Ano, my jsme de facto společenství, ano, společenství Ducha, což se bude odehrávat potom ve vyšším stupni. A vy se toho zbavíte jedině tehdy, když se toho nebudete bát. Ale já předpokládám, protože ve vás je ještě dost silná hladina těchto věcí, že to ještě asi nedokážete.

Víte, já se teď vrátím k jedné věci, když tady ještě vidím tyhle věci. Byl tady takový dotaz, přišel mi nedávno, já ho teď možná najdu... Nebo já to najdu v třetí části, abychom se tím nezdržovali, je to dotaz na vymítání ďábla. Já jsem vám nedávno doporučila film, který se jmenuje Obřad, jestli jste ho někdo viděl. Tam je to krásně nastavené, jak to pracuje. Je to anglický film, je to dobře udělané, hraje tam úžasný herec Anthony Hopkins. Víte, dokonce v minulém roce byl i první Mezinárodní exorcistický kongres ve Švýcarsku, protože teď je toho tolik, že oni si s tím nevědí rady. Ale uvědomte si, že člověk, který dneska půjde vymítat ďábla, to znamená odporuje tomu, co se děje s druhým tělem, tak on sám se může takzvaně „nakazit“, tam si zesiluje vědomí hmoty ze sebe, ale s tím se nic neudělá. Ale tam je krásně nastaveno, a ta žena tady mi píše krásný dotaz, já vám to potom přečtu, protože to stojí za to, ona vlastně pochopila, že Satana/hmoty se zbavíte jedině tehdy, kdy jej budete milovat. Bingo! Hmota/Satan, nemusíte se bát slova Satan - to je hmota. Hmota má svoje vlastní vědomí. A hmota využívá toho, že vám podvrhuje odpory, ona sama. On, Satan, vašemu tělu podvrhuje odpory. A jestliže se někdo bojí takzvaného zla, neboli Satana, toho, co tady bylo schválně za Satana v iluzi předvedeno, tehdy se nedostanete z pasti - naopak se zesiluje jeho působení na vás. Takže jedině tehdy, člověk, který nemá odpor k ničemu a skutečně miluje Boha, to znamená, neútočí negativní emocií na cokoli v tomto světě, se může zhmotnit sám jako Božské Vědomí a může tady plavat svobodně, to znamená, nemá nad ním moc.

Když takový člověk bude někde ve vaší blízkosti, tak on sám vám svou přítomností obrovsky uleví. Ale potřebujete vysvětlit tyhle věci a tam, v tomhle ději, je to krásně nastavené.

Takže tady - nebát se, dělá to hmotné vědomí těla.

Ahoj Ivanko, velmi ráda poslouchám tvé přednášky a jsem vděčná za to, co pro nás děláš. Chtěla bych se zeptat na původ Crohnovy choroby a na čakru s tím spojenou. Před půl rokem mi zjistili v tenkém střevě absces velikosti slepičího vejce a před třemi měsíci jsem podstoupila operaci, při které mi museli vyoperovat přes metr střeva. Pokud bys se prosím mohla podívat na čas zápisu této nemoci, byla bych ti vděčná, neboť mé zdravotní problémy trvají již delší dobu. S nemocí již jsem vyrovnaná, snažím se to přijímat, jak to je. Vím, že jsem si to zasloužila a že jsem si to vysloužila vlastním chováním. V jedné z přednášek jsi vzpomínala, že energie každé naší buňky se po její smrti přesune do našeho aurického těla. Jak je to pak, když člověku vyoperují orgán nebo člověk přijde o

končetinu? Mohla bys mi prosím také říci, jaké chování je původcem vzniku Crohnovy choroby, a na jakou čakru se váže, a jak se dá předcházet opětovnému zápisu na ní?

Tak Crohnova choroba souvítí s jedničkou, to už tady asi tušíte všichni, protože jednička je spodek pánevní a samozřejmě střeva a nohy. Jsou tam odpory typu - špatný čin člověka, ať můj nebo druhého lidského těla, anebo situace. Je to takový ten žitý pesimismus, že všechno je špatně. Tam třeba člověk něco prožíval v minulosti. Ale pozor, platba, která je dnes na pořadě, je vždy platbou za minulost, ne to, co prožíváte dnes. Takže je dobré přijmout chorobu, ano zasloužím si, ale pracovat v souladu s tím, co se odehrává.

Teď tady je další dotaz - když se člověku vyoperuje orgán, nebo člověk přijde o končetinu - neděje se nic, vezměte si, že vlastně vy jste energie, vy nejste to tělo. Jestliže se mi někde zdemoluje nějaký orgán, nebo přijdu o nějakou končetinu, tak si stejně musím dožít ten svůj život bez té končetiny nebo bez orgánu, ale energie těla zůstává v tom, odumře vlastně ten orgán, ale energie se vám vrací, tu vám nikdo neodvrhne. Oni vám odříznou jenom tu hmotnou část, tu nejtěžší, nejhrubohmotnější část, ale energetická tam zůstává. Všimněte si, že třeba člověku, kterému uříznou nohu, tak on má neustále bolesti nohy, kterou tam nemá. To je důkazem toho, že vy vlastně tu nohu pořád máte, ale v těch jemnějších verzích. Takže tady zůstává neustále vaše energetické tělo celistvé, jenom ty buňky jsou osvobozeny od toho být v té hmotě, ale hlavně si prožíváte stejně procesy dál, bolest můžete cítit.

Já si pamatuji na moji maminku, která měla odoperovaný žlučník a protože se zlobila dál, tenkrát, dneska už ne, tak tenkrát měla ještě žlučnickové záchvaty několik let, dneska už žádné nemá, už jí dlouho nebylo špatně. Teď nedávno, ale to se ale týkalo jiných věcí, to bylo na úplně jiných částech těla, ale my jsme si obě myslely, to je asi tři týdny zpátky, že zemře. Vypadalo to tak, že už se skutečně celá třásla a byla bílá, měla obrovské bolesti celého těla. Nikam nechtěla jít, řekla, že už to zabalí, že už to nemá smysl, takže jsme se tak trošku vlastně loučily. A pak, během týdne, to přestalo. Ale od té doby moje maminka ráno přiběhne, a protože je teď menší, ona dřív byla stejně velká jako já, dneska je o hlavu menší, tak si stoupne na špičky a přijde mi dát pusku, to nikdy předtím nedělala. Vždycky po tom nějakém dramatickém ději přijde změna chování, zase je to bližší a krásnější. Člověk má být vděčný úplně za všechno. Zase si mohla moje maminka něco zaplatit za věci z minulosti, co dříve dělávala. A ty už dneska nedělá.

Dobrý deň, Ivanka. V prvom rade by som vám chcela poďakovať za prístup, akým vysvetľujete veci života. Je to tak príjemné a zrozumiteľné a konečne chápem, čo sa odo mňa vyžaduje, aby som mohla prestať automaticky reagovať na veci a udalosti spôsobom, ktorý ma vyčerpáva, ale zároveň je tak vžitý do buniek, že to nešlo inak z mojej strany pochopiť a nemôžem to ešte praktizovať. Doprevádza ma to od detstva, problém s chrbticou, ale v poslednej už dlhšej dobe už s bolesťami do pravej strany, driek, bedrá, kostrč. V určitom stave vedomia sa mi ukázali situácie, ktoré prispeli k tomuto stavu, ale neviem, či som ich dostatočne

spracovala alebo či boli všetky, lebo na čas vždy nastala úľava, niekedy niekoľko dní, ale potom sa bolesti pozvoľna vracali. Niekedy mi vyšlo, že nejde už o tú príčinu, ale o pamäť tela a len ten pocit bolesti, že cítiš, aké to je. Skúša to totiž aj moju trpezlivosť, lebo som bola vetšinou rýchla a akčná. Len v poslednej dobe, najmä po narodení synčeka, už má tri roky, som tak spomalená, až sa nespoznávam, ale veľmi dobre sa tak cítim. Nevieť sa už tak naháňať, aj ten chrbát mi v tom dosť pomáha, lebo ma vlastne brzdí. Dostala som sa k vašim prednáškam až v roku dvetisíc osemnásť v máji, pozrela som si tie dostupné na vašom webe. Viem z nich, že už nerobíte aurické sedenia, ale neviem, či ešte reagujete na emaily, takže ak nie, tak len toľko, že som veľmi rada, že som vás mohla počuť a ďakujem za spôsob akým ste mi vysvetlila princípy života. Toto by sa malo učiť už v škôlkach a základných školách ako povinná látka. Peknú nedeľu, XY.

Já jsem paní odepsala jakým způsobem se dostane k odpovědi přes Danečka. Takže teď odpovídám. Ano, od pasu dolů, vy víte, že je to jednička, dvojka, někdy trojka, takže tam jsou jenom platby za odpory v těchto úrovních, ale ty platby se samozřejmě potřebují splatit. Když jste ještě byly ve 3D a Iva ještě nebyla, tak jste samozřejmě dělali odpory, ale dělali jste je i tehdy, když přišly platby, protože vy jste ty platby nechtěli, přestože Ježíš řekl, že neodejdete odsud, přesně tam to slovo zní, dokud nezaplatíte do posledního haléře, jenže nikdo nevěděl, co to je - odsud. Je to z pozice hmotného světa, z pozice, že jste hmotným tělem. A přitom informace, že jste Bohové zazněla. Ano, tak to chodí, to znamená, že než přišla 4D brána, ve které už ta informace je, jak to vlastně je a jak se to zastaví, tak neustále si každý člověk ve 3D zapisoval další a další odpory k něčemu ve svém životě, ať k situaci, že je nemocný nebo ať k tomu, že je nemocný jeho přítel nebo dítě, a všechno se násobilo samozřejmě, protože vy nejste jenom vaše tělo a jméno, vy jste de facto Vědomí i druhých lidských těl, takže hry, které kolem vás tato lidská těla dělají, ať jste na nich závislí, nebo naopak je odmítáte, tak přesně tak se zobrazují ve vašem těle.

Nyní ale už víte důležitou informaci, že odpor není váš. Musíte si samozřejmě počkat, ale už se u vás, kteří posloucháte, pomalu zmírňuje odporový stav, už víte, co vám patří, a co ne. A někdy se vám i podaří. To znamená, že teď budete pomalinku vycházet ve 4D, kde to jde a budete pokračovat dál.

Nedávno mě jedna paní na statku trošku zaskočila otázkou, a to jsem se musela smát, pak se smáli i ostatní. Říkala: „Ivanko, až ty zemřeš, tak kdo to tady bude dělat?“ Já říkám: „No vy, ne.“ Tak na mě koukala... Pozor, ano i ne, protože v té době, než k tomu dolezete, až tady Iva nebude, ona tady s vámi bude, vy to víte, ona bude součástí vašeho Ducha, ta paní to myslela jenom jako v té fyzické schránce. Až tady Iva nebude, tak vy už v té době budete tak zdatní, že už nebudete muset ani to druhým lidem vysvětlovat, tam už to budete jenom žít, už jenom předvádět. A samozřejmě se budou rodit děti, které už budou mít toto info ve své DNA v těle rodiče, který už tímto způsobem žije, takže to tady bude mít hodně rychlý výstupní moment. Tak si to hezky užijete.

Obracím se na vás v zoufalství. Viděl jsem záznam z vaší přednášky a potřeboval bych se s vámi poradit, svěřit se. Mám totiž pocit, že jsem sešel ze své životní cesty. Jsem studentem vysoké školy v jednom městě. Studuji obor Sociální práce a momentálně nezvládám zkoušky a přijde mi, že jsem se zasekl ve svém růstu a rozvoji. Proč jsem se zasekl vám vysvětlím. V jednom ročníku jsem se seznámil s dívkou, spolužačkou, která o mějevila zájem. Psal jsem si s ní každý den po celý semestr, ale od začátku jsem věděl, že má přítele. Hodně jsme si rozuměli. Po nějaké době ale došlo k tomu, že si její přítel přečetl její zprávy v mobilu, a potom začal hlídat a mně dělal problémy, v podstatě se jednalo o šikanu. Nevydržel jsem to, a s tou dívkou jsem to ukončil, tím jsem jí ale ublížil. A ublížil jsem i sobě, psychicky, byl jsem velmi zlomený. Prodloužil jsem si studium o rok. Nyní jsem ale apatický, zoufalý. Doufám, že mě nevyhodí ze školy. Prosím vás o reakci. S pozdravem a přáním hezkého dne XY.

Tady vidíte, a je to nádherně vidět, několik blokácí těla, všimli jste si toho, když už posloucháte? Ano. A teď začneme od začátku. Za prvé - seznámil jsem se s dívkou, spolužačkou, která o mějevila zájem, ale od začátku jsem věděl, že má přítele - jestliže vím, že mluvím s dívkou, která má přítele, ale ona o mě má zájem, nebo flirtuje se mnou, tak už si zahrávám s ohněm. Nemám dělat druhému to, co nechci, aby druhí dělali mně. Takže já taky někdy nebudu chtít, aby mně někdo chodil za dívkou. Když o mě ta dívka jeví zájem, tak to budu přehlížet, protože vím, že jestliže si s ní začnu, tak ona to může dělat jednou mně, protože ona to umí, tak už to je riziko, já to vlastně dělám sám sobě samozřejmě. Jestliže to ale nedokážu, je to třeba velmi lákavé, pozor, musím počítat s tím, že se to někde provalí, to se může provalit, může mě někdo dát i na budku, to je naprosto očekávatelné. A pozor, protože v dnešní době už jsou jiné způsoby, jak dát někomu na budku, tak je to například ta kyberšikana, nebo nějaký jiný trest, nějaká jiná odvěta. A teď pozor - nevydržel jsem to, rozešel jsem se s ní -, ale vyčítal si, že ji zklamal. Vidíte to? Tam tím prvním blokem se rozjel běh věcí, ten člověk si neuměl tu dívku odříct, líbila se mu, přestože šel do rizika. Vy vždycky nesmíte udělat druhému člověku to, co vám dělá druhý člověk a nelíbí se vám to. Vy jste totiž celek, vy jste Jednota, jednotný Duch. Vám by nebylo dobře, ani kdyby jste s tou dívkou založili rodinu, protože tam by pořád byl ten motiv, jak jste se seznámili, že to proběhlo. Tam nikdy nemůže mít ten člověk jistotu, že se mu to také nestane.

Pozor, vy jste té dívce neublížil, vy jste jí pomohl, když jste se s ní rozešel, když ona nebyla schopná zastavit to dvojí zaměření. Tak když to utnu, odříznu to, tak není proč si to vyčítat. Jenže vaše tělo vám podložilo odpor - výčitku, že jste udělal něco špatně. Ne, tam už byl následný, vyšší krok, který navazoval, ale vy si už v tom nevíte rady, pak už v tom má člověk guláš s bramboračkou, a neví to. A když si to pak vyčítáte, tak jste zlomení, to je logické, když vám není dobře. Tady je jeden blok na druhém na třetím, pokračuje to dál. Pak vám to samozřejmě sebere obrovský kus vědomí, kde to řešíte, učení, a pak to následně přichází. Nyní ta zoufalost je z blokace těla, kdy prožíváte platbu, ano, tam mohou přijít třeba i deprese.

Takže, za prvé - jak dobře je to, co jsem prožil, příště už do takového vztahu nevlezu! - bacha, bude se hmotný svět snažit to opakovat, přijde zase nějaká nádherná holka, která bude zadaná. Odmítnu s lehkostí, protože vím, co by následovalo, tím se toho zbavíte samozřejmě. Pokud neodoláte, může to pokračovat. Takže dobrou zkušenost jsem získal, ne špatnou. Není co si vyčítat, vy jste to vlastně usekl, sice pozdě, měl jste to udělat dřív, připomeňte si to, až se budou dít opravné děje. A koukejte studovat, nestalo se nic špatně. Budete teď možná unavený, přijdou nějaké platby, výčitka může být na pohlavním nebo vylučovacím ústrojí, někde nějaké drama, třeba ledvinová kolika, já nevím, zánět močového měchýře, ale to si teď zaplatíte, a pokud přijdou zdravotní problémy, tak budete rád, že to budete platit. A jinak vám doporučuji poslouchat audia, napište Danečkovi.

Přivezla jsem si spoustu otázek sebou, ale jsou tu také otázky od vás, tak jimi budu pokračovat, pak možná doplním otázkami, které jsem přivezla.

Ahoj Ivanka, si úžasná, ďakujeme. Chcela by som sa opýtať od roku dvetisíc pätnásť, od augusta, mi v noci stúpa blaženosť, niekedy menej a niekedy viac. Ale tento rok mi brnia nohy a začne to stúpať tesne nad ránom. Keď musím vstávať je to náročné vtedy v tej fáze vstať a fungovať. Ustáli sa to? Mením sa aj osobne, stávam sa inou, reaguje aj okolie. Som stabilnejšia, vnútro je oveľa viac kludné, ale tie skúšky sú hukot. Blaženosť stúpa ak zvládnem skúšky.

Ano, to je automatika. Já to potom dočtu. Ale prosím vás, kdykoliv zvládnete, i v noci, když přijde nějaká zkouška a něco na vás vybalí vlastně Satánek a vy to ustojíte, ať je to třeba strach z něčeho, máte vizi vedle sebe, třeba že je tam démon a něco na vás chce, nebo něco vidíte a ustojíte to, souhlasíte s tím - když je to v mém osudu, tak to má být, tak to chci - tak přijde obrovská blaženost, ano, tím se vlastně naplňujete svým vlastním Vědomím. To tělo, za které jste se velice dlouho považovali, najednou zjistíte, že jste nebyli vy, ale že se vracíte - a to je ta blaženost. Už jsem vysvětlovala, že ego je vlastně podvodný systém, který vám chce vnutit, že trpíte, ale vy jste nikdy netrpěli, to utrpení vám předloží, vy si ho jenom přivlastníte. A teď se bude dít opak. Teď se budete navracet do těla, takže budete cítit po každém tom zvládnutí té zkoušky zesilující se blaženost.

Spojila som si to do nebeského kráľovstva 5D.

Ano, nebeské království je stav blaženosti. Ano, to tak je, proto Ježíš vysvětloval, že nebeské království sestoupí jednou na zem. Ano, už si to umíte vysvětlit, jestli posloucháte to, co říká Iva, protože vy se opět navrátíte. To je vlastně původní vyhnání z ráje, to je období na začátku 3D, to znamená ve stavu 2D, kdy se mění systémy, každá sudá dimenze je krátká a v rychlosti se mění systém. Tam jste se obalili hmotnou složkou jenom tím, že chladnul ten vesmír, pak jste byli v iluzi toho, kým jste. Tohle vězení trvalo velmi dlouho a nyní je poprvé v historii planety období, kdy se mění, teď je krátká dimenze, takzvaná 4D brána. A za tou branou už je čistá pětka, to znamená, tam už budete vědět kým jste, ale stres negativní emoce mít nebudete, na určitém počtu

lidských těl teď bude umírat, podle délky časoprostorové křivky, kterou musíte splnit. To jste museli splnit. A vzpomeňte si ještě i na jednu hlášku, kterou jsem se vám snažila vysvětlit, že v této době, to hlásá i bible, se budou soudit živí a mrtví. Mnozí si to vysvětlovali podivným způsobem, že v této době se budou otvírat hroby, všichni ti mrtví vylezou... Ne, ne. To je vlastně vaše návaznost, těmi mrtvými, kteří jsou třeba několik set let zpátky, jste byli vždycky vy, to byla vaše hmotná složka, kterou jste zase vrátili ve stylu - prach jsem, a v prach se vrátím zemi, to je pouze váš kabát, nic jiného. Ale vy jste tady od nepaměti, od té doby, co byla planeta stvořena, to znamená obalila se hmotnou krustou, tak vy jste tady a nikdy jste ji neopustili. Takže se vlastně bude soudit množství vašich zkušeností, jestli jste schopní změnit se ve Vědomí, směrem k Bohu, nebo jestli ještě ne.

Prijmeme nedostatok peňazí? Cítim, že to k prechodu patrí. S láskou, svetielko.

Ale takhle, hmotná složka, hmotné vědomí tady reprezentuje veškerou hmotu a vy víte, že to jsou lidská těla, je to majetek, jsou to peníze. Většinou ti, co si přejí mít strašně peněz, je jim to někdy splněno, tak pak zjistí, že ty peníze je totálně zničily, že jim zkazily život, je v tom vždycky jenom zkušenost. Ti, co peníze nemají a jsou Vědomí, jsou blízko, tak zjistí, že to bylo dobře, že je neměli.

Já jsem se peněz jako dítě zvláštním způsobem bála. Už jsem vám to vysvětlovala, zažila jsem životy, kdy jsem byla bohatá, slavná, ale pak vy nevíte, kolik přátel je skutečných a kdo se s vámi přátelí jenom kvůli tomu, že něco máte, nebo kým jste, takže chcete žít tu realitu skutečnosti, chcete zažívat čistotu okolo sebe a ne falešné tváře. Člověk je pak rád, že má něco do talíře, ale hlavně, chudý člověk může denodenně zažívat obrovské zázraky. Ale vy napřed musíte přijmout. A každý den, když si sedáte k tomu jídlu, kdy třeba nevíte jestli se zítra najíte, tak být šťastný: „Jaj, zase se mi to dneska povedlo!“ A uvidíte, co se bude dít. Takže i peníze.

Milá Ivanka, ja moje deti vo veku dvanásť a trinásť rokov učim zásadám dobra, prajnosti, slušnosti, morálke. Expartner ich cez víkendy učia pravý opak, klamať, sú arogantné a prestali byť úprimné. Ja som sa naučila k expartnerovi necítiť nič, ale na budúcnosti mojich detí mi záleží. Aký postoj zaujať k nim? Ľubica.

Osud je hotový. Tady je vidět, že ještě pořád člověk kalkuluje tím, že něco může zachránit. Pamatujte si, planeta je zachráněná vždycky celá. Děj je stanovený. Vy můžete jen dětem ukázat, pozor, bez fanatismu, jaké mají být. Ale jestliže máte expartnera a on jim ukazuje opak, pak je to i vaše vůle, protože vy v tu chvíli nevíte, ano, ty děti si potřebují vybrat, a vy už víte, že ten výběr už je nastavený. Čím víc se budete bát toho, aby z jednoho z vašich dětí nebyl gauner, tak tím větší pravděpodobnost tomu dáváte, což vy nevíte, to je vaše tvorba. Vy máte ty děti odevzdat svému osudu a naopak být někdy ráda, že to dítě si třeba vyzkouší něco z těch jakoby negativních zkušeností, protože potom na ně přijde dopad, ten dopad si pak musí prožít.

Spousta lidí chrání své děti od jakoby špatného osudu, ale vysvětlovala jsem vám, protože moje děti také odcházely a vy nemůžete za těmi dětmi do ciziny jít, držet je v ruce, přesto moje ruce tam byly, právě proto, že já jsem souhlasila s jejich osudem, já jsem věděla, že ony si ho vybraly, ten osud je pro ně nejdůležitější a nejlepší, jaký mohl být.

Vy máte vždycky na sobě osud, který je nejlepší a vybrali jste si ho ze všech na planetě, který byl pro vás k dispozici tehdy, když jste se narodili a přesně navazuje na osudy minulých inkarnačních těl. Takže vidíte, že nemůžete nic ovlivnit. Pokud se budu bát, že z mého dítěte bude nakonec zločinec, tak k tomu skutečně dojde, protože přesně to, co odmítáte, tvoříte, vy to musíte prožít. Proto vám doporučuji hned předem přijmout všechno.

Kdysi jedno moje dítě mělo problém s jedním dědou. Ten děda se tak upnul na to své vnuče, bylo to v cizině, oni už nekupují věci jen tak, jen to, co je nutné, jídlo, oblečení, ale tenhle děteček se tak strašně zamiloval do toho jednoho vnučátka, našeho společného, že mu pořád kupoval nějaké dárky, až tedy to moje dítě říkalo: „Mami, to je strašné, my už mu ty dárky ani nemůžeme dávat. My mu je dáváme jednou za týden. A tam se kupí hromada dáreků. Můj muž už trošku zuří, to už není možné. A my mu to nemůžeme zakázat.“ Já říkám: „Podívej se, i tvoje dítě a moje vnuče si nabralo takového druhého dědečka, potřebuje si to zažít. A teď má rodiče, kteří to nedělají, ale je tady něco, co se tady muselo a někdo z té rodiny ho to musel naučit. Buď v klidu proboha! Buď v klidu, to nic není.“ Víte ten človíček si totiž předtím vzal maminku, která ho vlastnila, znáte to, když vás někdo vlastní - já jsem ten nejlepší, miluji tě nejvíc, druzí tě nemilují -, teď dává dárky, ale pozor, chce za ně vděk, chce tu lásku, takovou větší než dává těm druhým. To je šílené utrpení. Tohle mu dělala ta maminka, takže on to jinak neuměl. Ale hlavně to odsuzoval, takže on sám takhle vychovával to vnučátko. Já jsem tenkrát tu moji dceru zklidnila, říkám: „Neboj se, to proběhne. Buď v klidu, čím víc budeš v klidu, tím to bude klidnější, rychle z toho vyběhnete.“ Také, že ano. Dřív, když byl maličký, tak když oni dva, moje dcera se zetěm zažertovali na toho dědu, tak byl vnuček našťvaný jako dlaždič, jako že to je proti dědovi, a za tři roky už žertoval s rodiči. //Smích// Víte, to dítě pozná, že sice děda mu koupí všechno, ale pozor, že za to něco vyžaduje! Takže, prosím vás, neberte nikomu zkušenosti. To je nutné vědět.

Ten člověk sám bude mít zkušenosti s vaší duchovností, jako s množstvím Boha, nechte i ostatní. A nebojte se, všechno dopadne jak má, vždyť vše je nastavené.

Ahoj Ivanka, co s fajčením? Ako na to? Ďakujem.

Heleďte se, jestliže je program, tak čím víc se budete bránit „fajčení“, tím víc si s vámi tělo bude pohrávat, to je logické že, něco odmítáme. Neodmítat ho u druhých, u sebe. Nepřipadat si špatný, horší. Jasně, že si škodíte, to je logické, vaše budou dopady, ale všechno má svůj čas a jestliže to máte odložit, tak to odložíte. Chraňte se si to vyčítat, tím to posilujete. Dodržujte jenom veškeré stavy, kdy máte být bez odporu. A jednoho dne vstanete, roztrháte krabičku a zahodíte ji, ale na to si musíte počkat, všechno to má svůj čas.

Milá Ivanka, trápí ma leukopénia, to je málo bielych krviniek. Nemám takmer žiadnu imunitu. Žiadna liečba mi nepomohla, lekári odporúčajú len izoláciu pred ľuďmi, pretože ak ochorím, môžem ľahko infekciám podľahnúť. V žiadnej príručke duchovných príčin chorôb som sa nedozvedela dôvod, prečo chorobu mám a ani ako ju zmeniť. Môžeš nám vysvetliť dôvod, prečo sa mi netvorí biele krvinky a čo to pre mňa z duchovného hľadiska znamená? Ďakujem.

Bílé krvinky vás vlastně chrání. Uvědomujete si to? Bílá krvinka sbírá nečistoty a nosí je do odpadního systému, budeme tomu tak říkat, do čistírny, která vylučuje z těla ven. A jestliže jich máte málo, vy víte, že krev v to duchovním smyslu souvisí s penězi, s majetkem, s tím, že se vyživujete, ano, s penězi si vyděláváte na to, aby jste se něčím uživil, to tam asi také někde bude figurovat, ale já se vrátím k té bílé krvince, jako k systému čištění těla. Tady bude poškozená nějaká pozice ve vztahu sama k sobě, protože tohle je imunitní onemocnění a vlastně autoimunitní. Váš stav sám k sobě tam, kde si myslím, že nejsem dost čistý, nejsem dost dobrý... Prohlídněte si to. Možná tam bude někde zapasován skutečně i ten majetek nebo peníze, že jich třeba moc nemáte, považujete se za horší, nebo v minulosti, dnes už třeba ne, to si potřebujete projít sami, ale rozhodně je to nastaveno vůči imunitě organismu, tam je útok sama na sebe.

Víte, ono je jedno, jestli člověk odmítá sám sebe, nebo druhé, ono je to to samé, uvědomte si, že jste Vědomím této planety, celé. A jste přikryti jednou dekou, která tvoří všechno hmotné, na co se podíváte.

Nedávno jsem vysvětlovala jedné ženě, která plakala nad svojí šestiletou dcerkou, kterou nikdo nechtěl a odmítali ji a jak krok za krokem v té škole vysvětlovat dceři a na to musíte mít trpělivost, jak se toho zbavit. To dítě si musí přestat myslet, že je špatné, když se s ním druzí nebaví. Ale nesmí si myslet ani o druhých, že jsou špatní, že se s ní nebaví. Tyhle dvě věci musí dodržet. Když zjistí v pokoře: „Je to tak, jak to je, no tak si budu hrát sama,“ tak najednou se k ní někdo přidá. Ji vlastně dohání karma. Karma je odpor buď k sobě nebo k druhým lidským tělům a tehdy, Satan je moudrý a musí jí to dělat. Každý z nás takhle, tímto způsobem tvoříme to, co se nám děje. Pozor, ale je tam zapasovaná i ta maminka, ta musí přestat nad tou dcerou plakat a litovat ji, když to přestane dělat, tak pak ještě se musí počkat na to, až to dítě vlastně pochopí, ano, pak to začne pracovat. Jenom pokorou se dají věci nahodit do ideálního stavu, jiným způsobem ne.

Milá Ivanka, prinášaš nám nový pohľad na veci, ktoré považujeme za bežné, ale aj za nezvyčajné. Ďakujem ti za to. Ešte stále sa máme čo učiť. Ako rozlišovať, čo je pre nás užitočné, a čo už by sme z našej činnosti mohli z hladiny nášho poznania odložiť do zásuvky s označením: prežité a nepotrebné. Som technik a mám rád určité definície, hoci viem, že to nie je to stále správne zaškatul'kovať určitý druh vedomostí. Prosím, odpovedz mi z tvojho pohľadu na tieto otázky. Človek ako taký je osobnosť alebo Vedomie?

Člověk jako takový je pouze Vědomí. Osobnost, tak jak vy to považujete za osobnost, je společenská záležitost, to znamená rozdělení světa podle 3D, to je takzvaná role. Vy víte, že každý tu roli máme jinou, někdo hraje bezdomovce bez vzdělání, pozor, to nemusí být hloupý člověk, ale nedostalo se mu nějakého vzdělání, ale jinak přirozenou inteligenci mít musí. Pak jsou lidé, kteří dojdou do stavu vývoje černé, bílé magie, kdy víte, podle základních přednášek, že najednou místo aby ubývalo ego, tak na krátkou dobu najednou přibude, protože v tom člověku už je obrovské množství Boha a on ten Bůh už má samozřejmě vliv na to okolí, to je to, čemu tady lidé říkají osobnost, on už má určité charisma, ale v té černé magii, která je první ještě před tou bílou, když tam přicházíte, vy si to charisma přivlastníte. Vy víte, že je to něco, co mluví z vás, neumíte si to vysvětlit, proč na lidi tak působíte, to působí to Božství ve vás, ale vy si to přivlastníte – tam je JÁ. A tehdy začne ten nejhorší tanec, protože velká dramata zažíváte v těchto dvou třídách černé a bílé magie. A většinou to lidství hodnotí tu osobnost podle třídění těch rolí, ale ve skutečnosti jste Vědomí. A vy potřebujete prožít tu dardu v tomhle osudu, kdy se třeba cítíte být velkou osobností, anebo naopak malou. Ano, jestliže se cítím být malým a nedokonalým a špatným, tak mě v tom hmota bude utvrzovat, všichni mi to budou říkat, budou mi nadávat, snižovat mě, ponižovat, ano, protože vy sami jste schopni podlehnout názoru hmotného světa.

Ako sa žije duchovno?

To je hezké. Vy jste Duch. Duch, který si oblékl tohle tělo s tímhle osudem, který máte. Já sice teď ukazuji na Ivu, ale vy jste každý z vás osudem, který máte. A duchovnost se žije tehdy, kdy souhlasíte se vším, co vy žijete v tom osudu, to je pokora, tehdy se stáváte původním Duchem, protože jste si oblékli osud s kterým jste tenkrát, jako vaše skutečná realita Bůh, souhlasili. A teď se čeká na to, až jeden ten život řeknete ano, ano, ano... na každou vteřinu vašeho života, na každý směr života, který tam máte. To znamená: „Je to tak, jak je, já to přijímám.“ Tehdy váš Duch je stejné konstrukce, jako děj ve hmotě, tehdy žijete duchovno, tehdy jste Bohem, tehdy už tady chodíte rádi, protože tehdy už víte, že to, co se děje jste chtěli a mělo to tak být, ale jakmile ještě jednou v tom životě NE, pozor, nejenom to slůvko NE, to není prezentováno slovem, Bůh není slovo, NE je tady myšleno útokem těla, hmoty na to, co se děje, a to máte nastavené v sobě. Takže vidíte, že duchovno se žije teprve tehdy, až se stanete Duchem neboli Bohem.

V oblasti černé a bílé magie, kde se vyznává takzvaná esoterika, pozor esoterika je hlavně o penězích, to už jste zjistili, že to nemá s duchovnem nic společného, ale tahle hladina s tím ráda mává jako s obrovským praporem a jde s tím do války, protože hodně lidí se na to nechá nachytat, ale to nemá s Duchem nic společného, je to pouze nastaveno ve vývoji, aby jste si to prošli, musíte to mít, aby jste dostali na prdel, aby vás to odpinklo od těchto věcí, proto je to dobře, když si to ti lidé prožijí. Ale když to vezmeme úplně do hloubky, konstrukčně, tak vám mohu říct, že ANO i NE je pravda. Jestliže si Duch vybral i čermomágovský život i bílomágovský i předcházející, tak i tehdy jste vlastně žili vůli Ducha, ale když se to žije, je to pouze tehdy, kdy už přijmete všechno, tohle vám vlastně přišel říct člověk Ježíš, nic jiného vám nepříšel říct. Já jsem

vám přišla jenom doladit praxi a převysvětlit to, protože on tenkrát věděl, že ho ještě mnozí nepochopí.

Patří duchovno do Vědomí, alebo do poznania?

Poznání patří hmotě. Vezměte si, že vy si obléknete hmotu a máte nastavenou úroveň od bodu A do bodu B toho, co v tom životě poznáte, jak naplníte toho Ducha v sobě, a vy jste skutečně jako sklenice s vodou, která se potřebuje doplnit, když je doplněná, tak už víte, kým jste, do té doby to nevíte, takže vidíte, že Vědomí si vybralo to doplňování, vy tu hmotu potřebujete pro to, abyste se našli, vy jste všechno na této planetě, pozor, vy jste výš, vy jste všechno na všech planetách, pozor i v meziplanetárním prostoru, ale v každé té dimenzi se budete učit něco jiného. Vidíte, že pro vás nyní -všechno- je ještě pouze jedna planeta, než se sjednotíte ve Vědomí na jedné planetě, pak to bude něco jiného, proto každá dimenze má jiné učení. Je to jako ve škole, tady se učíte zlomky, tady algebru, tady rovnice, tady deskriptivu... V každé třídě se učí něco jiného, je to úplně stejně jako ve škole, v každé dimenzi se budete učit něco víc.

Co sú to duchovné praktiky? Ako je to z tvojho hľadiska?

Ano, každou duchovní praktikou, kterou jste prošli, je jedno, z jakékoli oblasti jste si potřebovali prožít, aby jste ji odložili, vy totiž napřed potřebujete věci pochopit. Člověk dostal rozum, který je ale pozor, velkou brzdou, ale on je dobrou brzdou, uvědomte si, už jsem to dneska vyprávěla, že vy v každém tom životě musíte trpět, ve 3D, a musíte trpět proto, že se připravujete zase na další inkarnaci, kde máte zase odolnější tělo, protože vy jako Vědomí, jako Bůh, čistý Bůh, kdyby v tu chvíli vaše Vědomí Boha přišlo do těla, tak vás to zabije, dostanete mrtvici. Takže to Božství je vždy v každém životě trošku vyšší a vyšší, proto se hadí síla trošku poposune, a v dalším životě si obléknete tělo, které odsouhlasila výška hadí síly, takhle se dostanete až k naplnění, až ke třetímu oku, kdy se naplní ten pohár a teprve tehdy se smíte nalít do toho těla, proto má tělo nastavené odpory, kdy vám podkládá to utrpení, kdy si ho přijmete, proto je vlastně všechno v pořádku, není nic špatně.

Takže každou technikou, ať to byly mystické koncentrace nebo nevím, nějaké útoky černého mága na někoho - ten člověk neví, že útočí sám na sebe, on v tu chvíli zvítězí a neví, že prohraje, že se strefí sám do sebe, tyto věci mu nejsou odhaleny, proto je dělá, ale on je dělá proto, že získá z každého toho života zkušenost, pak už je odloží.

Čo je to láska k Bohu? Mňa ako dieťa učili vyjadrovať lásku k Bohu cestou modlitby. Ako nasmerovať deti na duchovnú cestu?

Modlitba je vlastně prosba za něco. Uvědomujete si to, že se tam prosí, to ale není poděkování. Ještě vám to řeknu jinak. Jestliže se k někomu modlím, k Bohu, tak mě hmotná složka tímto úkonem nabádá k tomu, že já Bůh nejsem, já se modlím k někomu jinému, Bůh je někde vedle. Rozumíte mi, co chci říct? Vezměte si, že už vám ale bylo řečeno, že jste Bohové, už vám to někdo řekl, že ano.

Já jsem byla, je to asi tři roky, v Aníně s mým nejstarším vnoučkem, dneska už devatenáctiletým, studujícím vysokou školu. Byli jsme spolu tři dny na Šumavě a

uprostřed noci jsem se vzbudila obrovským smíchem, až jsem vzbudila Giovanniho. Já jsem tam měla živý sen, viděla jsem mnicha v říze, bílé vousy až do pasu, jak vztahoval ruce k Bohu, tam je dualita, a prosil o sílu: „Pane Bože, dej mi sílu, abych se k tobě mohl dostat!“ Moje tělo se fakt začalo obrovsky smát, až jsem vzbudila vnuka. On říká: „Babi, co se směješ?“ Měli jsme pak rozhovor druhý den. Vezměte si, je to velmi směšné, vám to také jednou bude směšné. To tělo hraje roli, že prosí, aby vám zamlčelo, že tím Bohem jste vy, zkrátka vám hmotná složka nedovolí. A pozor, dovolí vám to jenom pokora, to, co vás přišel naučit Ježíš. Přijmout všechno, tak jak je, to znamená - proč bych měl prosit? Proč bych měl prosit sám sebe, abych si dal sílu. To je úplně postavené na hlavu.

Ano, byli jste tak vedení, protože utrpení ve 3D světě bylo nutné, abyste získali zkušenosti, abyste neutekli dřív, vy jste museli dodržet počet zkušeností v jednotlivých životech. Láska k Bohu je vlastně i láska sama k sobě, vy se máte milovat stejně jako máte mít rádi druhé lidi. Kolik lidí dneska chodí do kostela a modlí se a myslí si, že milují Boha, a pak někomu ublíží slovem, činem, myšlenkou, nejenom cizím, ale i v rodinách. Co se odhrává v rodinných kruzích - žárlivosti, zášti, tahanice o dědictví, nepřejícnost, nebo se někdo nemá rád, to je útok na Boha. Vezměte si, když vás vaše hmotná složka donutí k tomu, že se nemáte rádi, že máte třeba o pět kilo víc, tak útočíte na Boha.

Já jsem se jednou strašně smála, protože moje francouzská vnoučata se jednou honila a Giovanni dloubnul něčím Rafička a Rafiček říkal: „Víš, že tys teď bouchnul Boha?“

Ano, ty děti dneska jsou moudré. Ano, každý z vás je Bůh, takže proč byste někoho neměli mít rádi, ať jeho hmotná složka dělá cokoli, čím horší věci dělá a vy jste schopní jenom soucítit, že to dělá a musí dělat, tím víc jste zdatní. Proto dnes past Satana náleží i v tom, že se na Zemi dějí dramatické věci, abyste dokázali tyhle věci přijmout, to je jenom pro mistra. Mistr jste vy jako Bohové, proto se odehrávají tyto věci.

Ako deti nasmerovať na duchovnú cestu?

Zkuste je vést tak, aby skutečně na druhé myslely jako na sebe. Je dobře hodně s nimi mluvit, probírat si každý den, jak se ke komu zachovaly a jestli to bylo dobře, jestli to nejde líp, vyprávět si. Nejde to „na sílu“, jak říkáte vy Slováci, nemůžete nikoho donutit, aby se dal podle vás na správnou cestu. To vy byste měli odpor k tomu, jak on vlastně jede rychle, pozor, tam jsou pasti. Naopak, jestliže já poradím dítěti a to dítě mě neposlechne, já vím, že mu musím umožnit tu hovadinu udělat, nesmíte mu zabránit, musíte ho takzvaně odevzdat osudu, kdy víte, že to dítě to udělá, aby zjistilo, co mu za to hrozí. Nemusíte se na něho zlobit. A ono si musí uvědomit, že jste ho vlastně varovali, že jste cítili, co tam bylo, soucit, jeho tělo se přišlo učit, muselo si projít vším, aby to hluboce v něm zakořenilo. Vlastní zkušenost už vám nikdo nevezme, ona je důležitá.

Za odpovede ti vopred ďakujem. Ale mám ešte jednu otázku, na ktorú mi ale nemusíš odpovedať. Vo februári budúceho roka hrozí, že asteroid 2002NT7,tedy presne 1. 2. 2019 ve 4 hodiny 31 sekúnd, to vypočítali svetoví astronómi, sa zrazí naša Zem v oblasti južnej Afriky s asteroidom

o velikosti asi dva kilometre. Astronómovia to porovnávajú s katastrofou doby, kedy vyhynul brontosaurus. Máš z oblasti tvojho poznania k tomu nejakú poznámku?

Mám. Tohle je docela super pastička. A uvědomte si, že to je pastička ta, na kohokoliv z vás, ať jste to věděli, nebo jste se to teď dozvěděli, jestli se budete bát anebo ne. Už je to hotové, jestliže je tahle skutečnost na planetě hotová, tak se stane. Pamatujte si, kolik tady bylo prognóz, jenom v roce dva tisíce, pak dva tisíce dvanáct v prosinci a všeho možného. Ale pozor, vždy, jak to Vědomí postupuje, tak zase přijde něco dalšího, aby zase další lidé něco odložili. Uvědomte si, že vy nikdy nezhynete, vy jste Vědomí, i kdyby planeta zhynula v tom stavu, tak jak ji vidíte, tak vy nikdy nezhynete, ale ona nezahyne. Takže záleží na vás, jestli souhlasíte se svým osudem, tak jak tam běží, i když vám někdo nasměruje prstíčkem a řekne si: „Ne, takhle to nebude, bude to takhle!“ To je jenom vaše, ale pozor, je to vaše vůle.

Ivanka, ďakujem ti, že sa s nami delis svoje poznanie, prajem ti zdravie, poďakuj za nás aj Danovi za jeho služby pre nás, ktorí sme od teba trochu zemepisno vzdialenejšie. Ďakujem, Rudolf.

Děkuji.

Krásný den, Ivanko. Vaše přednášky poslouchám již několik let. Měla bych na vás dvě otázky. Pokud si uděláte čas na jedné z vašich přednášek na odpovězení, budu moc ráda. Za prvé: nedávno jste radila jedné slečně, která vám psala ohledně svého rozchodu, že musí pochopit, co si z toho má vzít a co má pochopit. Lámu si hlavu, co mám pochopit ze svého minulého vztahu. S přítelem jsme spolu byli půl roku, byl to hodně intenzivní vztah, hodně jsme si rozuměli od prvního dne, cestovali jsme spolu, byli jsme k sobě hodně upřímní a otevření, co se týče i minulých vztahů, hodně jsme si povídali také o duchovních věcech. Celé to byla hodně jeho iniciativa a dělal spoustu plánů do budoucnosti, bylo nám spolu prostě dobře. Jednoho dne odjel, původně na dva týdny, domů do Itálie a už jsem ho nikdy neviděla. Když jsem se snažila zjistit, co se stalo, řekl mi, že nemá potřebu se usadit a že se ani nedokáže zamilovat. Byl to trošku šok, protože to byl on, kdo říkal, že mě miluje a že mě nikdy nechce ztratit. Snažím se to přijmout. Víím, že jsem si ho objednala, aby mi tohle udělal, ale nechápu, co si z této zkušenosti mám vzít. Moc by mě zajímal váš názor.

Pamatujte si, vy máte žít přítomností, to už víte, co je - máte přijímat věci takové jaké jsou. To se může stát komukoliv, pozor, nejenom, že ještě zůstanete sami v té svobodné roli, ale může se vám stát, že vás i ze dne na den opustí muž, se kterým máte děti. A třeba je to manželství do té doby ideální. Najednou zjistíte, že on třeba má zájem žít někde jinde. Jsou nečekané zvraty a vy samozřejmě tak, jak jste na vyšší a vyšší úrovni, tak jak se odehrává ten váš vývoj, musíte přijmout ty nejtěžší zkoušky. A musíte to přijmout, nic jiného vám totiž nezbyde. Pokud to přijmete, super, prošli jste, pokud to

nepřijmete, opakují se vám věci, tady to je o pouhém přijetí. Ano, jestliže vám někdo říká, že vás miluje, v té chvíli je vám s ním dobře, věříte mu, prožíváte krásné chvíle... a když odejde takhle zčistajasna ze dne na den, proč byste si měli kazit ty krásné chvíle minulé, tady byste si je kazila jenom tím, že by se vám po nich stýskalo a že byste odsoudila toho člověka, ale on vám je daroval, je to tak, vy jste zažili krásno, není co odsoudit. Jestliže ho miluji, nebudu útočit negativními emocemi, tak mu popřeji hodně štěstí tam, ano, a prošli jste nejenom jako člověk bez odporu, ale prošli jste, pozor, také i tím, že jste to dokázali odpustit druhému člověku, to znamená, že i jemu se uleví. Bacha, teď vám možná v hlavě může zaznít: „Ale on si to zaslouží!“ Ne, on to umí udělat, on si možná odskakuje z květinky na květinku, to se také může stát, slibuje tyto věci, aby si prožil hodně těchto věcí, nikdo nemůže vědět z jakého důvodu. To jeho tělo může mít třeba nastavenou dejme tomu pomstu, nebo snahu žít s co největším počtem žen, jsou takoví muži, kterým nestačí jedna žena, tak mu to přejme. Jestliže já nechci to dělat druhým lidem, tak mu popřeji šťastnou cestu, pošlu ho dál, jestliže to neumím skousnout, mohou se mi věci opakovat, vše si děláte sami. Jde žít dál i s takovými zdánlivými dramaty.

Další dotaz se týká čakr. Chápu to správně, že pokud má někdo odpory na první čakře, nemá za sebou ještě tolik inkarnací jako někdo, kdo má odpory na čtvrté? Znamená to, že lidé, kteří si řeší optimismus na jedničce nebo vztahovky na dvojce mají před sebou ještě cestu do 5D, nebo se odpory v jednotlivých inkarnacích střídají na různých čakrách, když jsou vyřešeny všechny až do pětky, tak vyjede hadí síla. Děkuji za případné odpovědi, budu se těšit na některé z vašich přednášek, objímám.

Ne, ne, všechny čakry se řeší najednou. To by ani nešlo, vezměte si, základem toho je, že člověk, který má kdekoliv někde odpor, na jakékoliv čakře, odmítá, vidí něco špatně, to znamená, že vždycky je tedy spojení s jedničkou, ale zároveň pak jsou reakce na vyšších čakrách. To znamená, vidím to v pesimismu, na jedničce je něco špatně a pak buď brečím na čtyřce nebo kritizuji na pětce nebo se zlobím na trojce nebo mám vztahovku na dvojce... Navíc čakry jsou některé i propojeny reakcemi, například trojka se čtyřkou bývá, že třeba nechcete nějakou situaci a vzápětí vám je to líto, že se to děje, ony tak různě spolupracují, takže tyto děje musí zemřít najednou. Ale není to tak, že jak se zvedáte inkarnaci po inkarnaci, to by ani nešlo, protože vy potřebujete v každé z těch i vyšších inkarnací až do nuly zastavit pesimismus, který tam vždy na té jedničce je, vždy je základ jednička a k té je přidána další čakra ve vyšší úrovni.

Paní Adamcová, děkuji za velmi rychlou odpověď, popravdě jsem si nedávala moc šancí se s vámi takto spojit, vím že toho máte hodně, jsem vděčná za váš daný čas. Ano, máte pravdu, cítím, že moje Božství je mimo mé tělo.

Takhle, já jsem to tam nevytiskla, asi jsem zapoměla. To je žena, které teď přišli na nádor a ta žena se mě ptala, jestli se má vůbec léčit, nebo má nemoc nechat projít, umřít, vyměnit tělo, pokračovat ve své cestě dál bez snahy o uzdravení, bez záchrany

těla, bez odporu. A vy už asi víte, co jsem odpověděla, že ona se samozřejmě má začít léčit, vy nemůžete jenom to vzdát, to nejde, to je taky vlastně nespolupráce, ale hlavně, že nemoc vznikla odporem. A jestliže mám rakovinu, a podle toho, kde ji mám, tak samozřejmě v té čakře jsem udělala negativní emoci, která se nazývá nenávisť, buď k situaci nebo k určitému hmotnému tělu. A teď tady ta žena mi píše příběh, který zřejmě souvisí s tím, proč ten nádor vzniknul, tam byla vztahovka, nádor byl na děloze.

Dokonce mám pocit, že vím, jak se to stalo. Velice ráda bych vám řekla můj životní příběh a chtěla bych od vás slyšet, zda je možný, protože mně samotné se zdá neuvěřitelný. Dá se člověku ublížit myšlenkou?

Tak, a teď poslouchejte:

Když jsem na vysoké škole poznala manžela, uslyšela jsem v sobě hlas, ale byl to opravdu hlas, ne pocit, ne myšlenka. Uslyšela jsem ho poprvé ve svém životě a nevěděla jsem, kdo to se mnou mluví. A ozvalo se: „Tahle láska tě zničí!“

Pozor, vy už víte, že ta žena zahlédla program. To je program, který má nastavený ve svém těle a mluví vlastně hmotný pán, to znamená Satan.

Myšlenkově jsem si zdůvodnila, že je to nesmysl, zdál se pro mě ideální.

Ano, vy musíte vejít do toho děje. Takže vy to odmítnete a vstupujete do děje, protože děj je nastaven.

Vzali jsme se. Patnáct let jsem žila s člověkem, který měl velmi silné ego. Byl sobecký, ale měl velkou snahu s tím něco dělat. Nebyl na mne hrubý, dokázal se velice dobře ovládat a všechny své negativní emoce v sobě ukrývat, navenek působil jako člověk nešťastný ze své sobeckosti i s velkou touhou s tím něco dělat a být lepší. Já od mala narozená jako jednovaječné dvojče vyrůstající ve veliké lásce v rodině jsem nikdy neměla problém s JÁ, spíš jsem vždy byla MY. Byla jsem vyrovnaná, ale i dle mého okolí moudrá. Manžel zjišťoval, co mě činí tak vyrovnanou, chtěl vědět, jak se denně před usnutím modlím. A když jsem mu řekla jak, že jsem jen vděčná a děkující za všechno, co se ten den stalo, nechápal, že tohle stačí, snažil se na mě vyvíjet tlak a neustále mi dokazovat, že moje úmysly nejsou tak čisté, a že tam mám určitě negativní myšlenky, ale ve skutečnosti to byl jen výraz toho, že on takový není a hrozně by chtěl.

Ano, pozor, tady je vidět, když takhle vedle někde útočí Satan, vlastně jedno lidské tělo, že ještě přece jenom není hladina čistá. My si to poslechneme dál:

Jednou, bylo to na Silvestra jsme slavili u přátel a večer, když jsme přišli domů, jsem se stočila do jeho náruče, chvíli mě hladil a dál o ničem nevím. Za čtyři týdny jsem se dozvěděla u lékařky, že jsem těhotná. Věděl, že neužívám antikoncepci, slíbil, že on bude po nějaký čas používat

ochranu, protože další těhotenství, vzhledem průběhu předešlých, kde mi šlo o život i o život dítěte, jsem si nemohla dovolit, a také moc dobře věděl, že všechna naše těhotenství byla na poprvé a prostě nemuseli jsme se nějak moc snažit, ale přesto, jak jsem se dozvěděla o několik let později, tohle těhotenství se mu hodilo. Nechtěl totiž, abych šla do práce a já v té době měla nabídku, chtěl, abych já byla doma, ale to bylo ukryto v něm, navenek se choval tak, jak děsně mi to přeje. No, a od té Silvestrovské noci jsem se necítila dobře, nebyla jsem to já, změnil se můj duchovní svět, nevěděla jsem proč, ale měla jsem malé dítě, neměla jsem čas pátrat, řešit a starat se o sebe, dvanáct let jsem vydržela nějak, než jsem padla vysílením, bylo mi tak špatně, moje tělo reagovalo bolestivě na všechno. Jediné, kdy jsem ucítila úlevu, bylo v přítomnosti mého dvojčete, opustila jsem děti, manžela a už tři roky bydlím u své sestry. Cítím, že mi chybí moje Božství. Moje srdce, naplněné dřív láskou, je stažené do křeče a jediné v přítomnosti její se do mě vlévá Božství. Neustále jsem se v motlitbách ptala, co se mi to vlastně stalo. A jednou z ničeho nic, za bílého dne, se mi udělalo nevolno, musela jsem si lehnout na gauč a jen jsem pozorovala, co se děje. Byla jsem tenkrát v tom Silvestru, ale nebyla jsem sebou, ale mým manželem, prožila jsem jeho negativní emoce při milování se mnou, byla tam obrovská, divoká nenávisť po všech čákrách k tomu, jak jsem dobrá a že mám pravdu a vítězím nad ním. A bylo tam jeho chtění mít to. Když jsem se z toho probrala, nebylo mi dobře. Nahlas jsem řekla: „Bože, tohle se opravdu stalo? Proč mi to ukazuješ?“ A do pocitů mi přišlo: „Protože on by ti tohle nikdy neřekl, jiným způsobem se to nedozvíš.“ Manžel si našel jinou ženu, nežijeme spolu, fungujeme už jen jako rodiče, ale stejně mám pocit, že jakoby on něco v ten moment získal a já o něco přišla. Pokorně čekám na Boží milost, jestli se mi moje Božství vrátí, či ne. Je tohle možné? Nežiji v nějakém klamu? Budu ráda, když mi napíšete názor, Katka.

Ano, je to obrovský klam. Já vím, že vy už mnozí víte, co odpovím.

Tak poslouchejte, je to geniálně nastavený osud. Ano, vy jste byla už hodně čistá, bylo tam jenom dobro, láska, přijetí, ale my musíme ještě odolat takzvanému rozdělení Vědomí, to znamená oddělenosti neboli dualitě. Vaše skutečná realita ve skutečnosti je Vědomí vašeho těla vašeho jména, ale Vědomí je i Vědomí vašeho muže, který se přikryl jinou hmotnou složkou. Tohle vám neukázal Bůh, ale ukázalo vám to hmotné vědomí vašeho těla, které vás chtělo rozdělit. Ano, on to zažil, jeho tělo to zažilo. Vy jste ale zažila odpor. Odpor jste zažila v tom, že jste dokázala opustit děti, rodinu, vy jste nemusela opouštět děti, ale stalo se to a stalo se to dobře právě proto, ten Satan vám chtěl udělit ještě další ránu a rozdělit vás vlastně ještě jinou částí. Skutečná realita je, že vaše tělo projektuje tyhle rozdělovací věci. Vy se uchráníte od toho tím, že nebudete bédovat nad osudem, jaký jste si nastavila. Asi bych se víc zkontaktovala. Asi se kontaktujete, říkáte, že fungujete jako rodiče, takže si berete děti, už jsou možná velcí, já nevím, jak staré děti máte. Takže tam bych se pokusila nastavit si takový ten návrat vlastně k těm dětem. A samozřejmě, prosím vás, nenechte se obalamutit hmotou

vašeho těla, které vám namlouvá, jak divoký je váš muž a jak vás nenáviděl, on je totiž Vědomí, on vás neumí nenávidět, on si oblékl tělo, které projektuje tuto nenávist. Ve skutečnosti vy se nesmíte odtrhnout od svého vlastního Vědomí vašeho muže, máte mít jenom soucit k tomu tělu, které dělalo, co dělalo a nenaletět iluzi vašeho těla, které vám projektuje děj, který vám ukázalo. Bude to asi hodně složité pro vás, ale jde o to, aby jste si neroztrhla Vědomí, které je vaše v těle vašeho muže s Vědomím vašeho těla. To je všechno, co k tomu řeknu.

Možná, když jste toho neslyšela tolik, tak to pro vás bude složité, ale napište si Danovi Hrabalovi na mailovou adresu dan.hrabal@gmail.com a na požádání vám pošle audia, ve kterých se dozvíte víc.

Vaše skutečná realita je Vědomí celé planety. A vaším úkolem je sjednotit se s veškerým Vědomím.

Tak a Dan mi dává znamení, takže my končíme. Bylo mi s vámi moc dobře. Já doufám, že vám se mnou také, že vás tělo neodvádělo zvracet nebo dělat podivné pokusy mě neposlouchat, i to se mohlo stát. Mějte se tu v Košicích a na Slovensku moc dobře, bylo mi s vámi krásně, nejenom dnes, ale i ve čtyřech dnech, které jsem tady strávila. A já se určitě vrátím příští rok v listopadu, to už víme, jenom nevím přesný termín. Takže určitě přijedu. Mějte se hezky a ať se vám daří. //Potlesk//

Ja sa chcem poďakovať všetkým vám, že ste prišli, pretože tým pádom mohla prísť aj Ivanka za vami.

Tak, tak. //potlesk//